

VENÄJÄNVINTTIKOIRAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

Hyväksytty Suomen Borzoiklubi ry:n yleiskokouksessa 15.3.2008
Hyväksytty Suomen Vinttikoiraliitto ry:n yleiskokouksessa 29.3.2008
Hyväksytty Suomen Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan kokouksessa 10.6.2008

Sisälllys:

- 1 Yhteenveto
- 2 Rodun tausta
- 2.1 Venäjänvinttikoiran eli borzoin alkuperä ja historia
- 2.2 Rodun kehitys Suomessa
- 3 Järjestöorganisaatio ja sen historia
- 4 Nykytilanne
- 4.1 Populaation koko ja rakenne
- 4.2 Luonne ja käyttöominaisuudet
- 4.2.1 Luonnetestit
- 4.2.2 Käyttöominaisuudet ja niiden testaaminen
- 4.3 Terveys
- 4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet
- 4.3.2 Muut Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet
- 4.3.3 Vakavien sairauksien merkitys
- 4.3.4 Yhteenveto rodulla muissa maissa tai kirjallisuudessa kuvatuista sairauksista
- 4.4 Ulkomuoto
- 5 Yhteenveto aiemman tavoiteohjelman toteutumisesta
- 6 Jalostuksen tavoitteet ja strategiat
- 6.1 Visio
- 6.2 Rotujärjestön tavoitteet
- 6.2.1 Populaation kokonaistila ja rakenne
- 6.2.2 Terveyttä ja lisääntymistä koskevat ohjeet
- 6.3 Rotujärjestön strategia
- 6.4 Uhat ja mahdollisuudet
- 6.5 Varautuminen ongelmiin
- 6.6 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi
- 7 Tavoiteohjelman toteutumisen seuranta
- 8 Lähteet
- 9 Liitteet

1 Yhteenveto

Venäjänvinttikoirien eli borzoiden jalostuksen tavoiteohjelmaan on koottu tietoa rodun nykytilanteesta ja tavoitteita, mihin suuntaan rodun toivotaan kehittyvän. Tavoiteohjelman avulla pyritään ylläpitämään ja kehittämään rodun ulkomuotoa, luonnetta, terveyttä ja käyttöominaisuuksia.

Venäjänvinttikoiria on kotoisin Venäjältä. Venäläiset ylimykset ryhtyivät 1500-luvulla jalostamaan uutta metsästyskoirarotua, jonka tuli olla rohkea ja voimakas, mutta samalla ketterä ja jalo ulkomuodoltaan. Tiedot ensimmäisistä Suomeen tuoduista venäjänvinttikoirista löytyvät 1890-luvulta, mutta uuden kasvatustyön katsotaan alkaneen 1960-luvun alussa. Nykyisin rekisteröidään 60–100 pentua ja muutama tuontikoira vuosittain.

Venäjänvinttikoiran käyttötarkoitus rotumääritelmän (FCI 2006) mukaisesti on metsästävä vinttikoiria, rata- ja maastajuoksu-koira. Nykyisin venäjänvinttikoiria on Suomessa seurakoira ja suosittu näyttelykoira, joiden kanssa harrastetaan myös rata- ja maastajuoksupailuja.

Rodun terveys ja luonne ovat tällä hetkellä erittäin hyviä. Tilanteen turvaamiseksi ja parantamiseksi edelleen jalostuksessa tulee ottaa huomioon eräitä rodussa vähäisessä määrin esiintyviä vikoja ja sairauksia. Tässä jalostuksen tavoiteohjelmassa on koottu tutkimustietoa rodussa mahdollisesti esiintyvistä vioista ja sairauksista, esitetty keinoja niiden ehkäisemiseen ja antamaan kasvattajille lisätietoa jalostusvalintojen tärkeydestä ja merkityksestä rodun säilyttämisessä ja kehittämisessä.

Populaatio

Suomen Kennelliiton KoiraNetistä saa nykyisin kattavaa tietoa venäjänvinttikoiran jalostuskäytöstä. Myös SBK julkaisee lehdessään ja nettisivuillaan jalostustietoa ja jalostuskäyttöön aiottu yhdistelmät. Aikaisempina vuosina oli ongelmana ns. matadorjalostus, toisin sanoen käytettiin samaa urosta liikaa, jolloin se oli yliedustettuna isoisänä. Sukusiitosasteet ovat viime vuosina pysyneet tavoitteen 6,25 % alapuolella. Pyrkimyksenä on saada sukusiitosaste alle kolmen prosentin. SBK on julkaissut jalostusyhdistelmien sukusiitosasteet, mikä on vaikuttanut kasvattajien päätöksiin siitosurosta ja -narttua valittaessa. Tehollisen populaation katsomme edelleen olevan kriittisessä tilassa sen vaihdellessa vuosina 1995–2005 31–16 välillä. Monimuotoisuuden kannalta on suotavaa, että mahdollisimman monia erilinjaisia perusvaatimukset täyttäviä uroksia ja narttuja käytetään jalostukseen.

Luonne

Venäjänvinttikoiralla on rauhallinen ja tasapainoinen, mutta riistaeläimen nähdessään kiihottuu voimakkaasti. Aikuinen venäjänvinttikoiralla voi olla pidättyväinen vieraita ihmisiä kohtaan, mutta se ei saa olla arka eikä aggressiivinen ihmisiä tai muita koiria kohtaan. Suomen Kennelliiton luonnetestejä on tehty 21 koiralle vuosina 1994–2005. Testiin osallistuneiden koirien luonteiden voidaan sanoa täyttävän rotumääritelmän luonnekuvauksen kriteerit. Jalostussuosituksissa sanotaan, ettei arkaa tai aggressiivista koiraa tule käyttää jalostukseen.

Käyttöominaisuudet

Tänä päivänä venäjänvinttikoiralla on seurakoira, jonka vahva metsästysvietti mahdollistaa osallistumisen rata- ja maastojuoksukokeisiin. Näihin juoksukokeisiin osallistuu keskimäärin 28 % vuosittain rekisteröidyistä koirista.

Terveys

Venäjänvinttikoirilla ei ole todettu laajasti esiintyviä vakavia sairauksia, mutta kahdessa kyselytutkimuksessa on havaittu seuraavia sairauksia: sydäntä laajentava sairaus eli dilatoiva kardiomyopatia, mahalaukun laajeneminen ja kiertymä GDV, luusyöpä eli osteosarkooma sekä autoimmuunisairauksista kilpirauhasen vajaatoiminta. Näitä sairauksia on todettu myös Ruotsissa ja Amerikan Borzoiklubin aineistoissa. Venäjänvinttikoiranarttujen keskimääräinen synnytyssikä oli 4v 7kk ja urosten jalostusikä oli 4v 3kk vuosina 1987–2005. Jalostuskoirien alaikäraja suositellaan nartuilla kaksi vuotta ja uroksilla puolitoista vuotta. Yli 8 vuotta vanhaa narttua ei suositella käytettäväksi jalostukseen.

Ulkomuoto

Ulkomuodon jalostuksessa rotumääritelmän pääasiallinen huomio on yleisvaikutelmassa, johon kuuluvat terve, liioittelematon rakenne, rodulle tyypilliset liikkeet ja yksityiskohdat. Nykyiset juoksukilpailut tukevat venäjänvinttikoiran rakenteen ja luonteen säilymistä toiminnallisena kokonaisuutena. Rakennevirheitä ovat etuasentoiset etuosat, pystyt lavat, suorat olkavarret, liian voimakas selän kaari ja liian suora tai painunut selkä sekä jyrkkä lantio. Heikko alaleuka, purentavirheet ja hammaspuutokset ovat myös ongelmia. Niihin kiinnitetään huomioita tuomarikoulutuksessa sekä jäsenille ja kasvattajille kohdistuvassa valistuksessa. Rotumääritelmän mukaan narttujen säkäkorkeuden tulee olla 68–78 cm ja urosten 75–85 cm, mikä tulee huomioida arvosteltaessa koiria näyttelyissä sekä jalostustarkastuksissa. Ylärajaa suuremmat säkäkorkeudet hyväksytään, mikäli tyypillinen rakenne säilyy.

2 Rodun tausta

2.1 Venäjänvinttikoiran eli borzoin alkuperä ja historia

1500-luvulla venäläiset ylimykset pääsivät ajometsästyksen makuun ja ryhtyivät jalostamaan uutta koirarotua, jonka haluttiin perivän hirvikoiran ja koutsin parhaat ominaisuudet. Hirvikoiralla oli pystykorvainen, laikatyyppinen koiralla, mutta niin iso ja vahva, että se pystyi saavuttamaan ja kaatamaan niin peuran kuin hirvenkin. Koutsi oli siro ja kevytrakenteinen koiralla, jolla oli runsashapsuiset korvat ja häntä. Se kehittyi afrikkalaisen kantavinttikoiran (tesem) ja keski-aasian vuoristokoiran sekoituksesta. Kurtzi / koutsi tuli Venäjälle tataarien mukana arabien asuttamilta alueilta. Se on kaukaista sukua nykyiselle salukille ja hyvin läheistä sukua tazylle. Hirvikoiralla periytti jälkeläisilleen vireyden, rohkeuden ja voiman, kyvyn huikeaan spurttiin lyhyillä matkoilla sekä paikalliseen ilmastoon sopivan tiheän turkin. Koutsi puolestaan periytti kepeyden ja liikkeiden hienostuneisuuden, vinttikoiramaisen ulkomuodon sekä kyvyn laukata pitkiäkin matkoja avonaisessa maastossa.

1600-luvulle tultaessa oli kehittynyt niin sanottu ”vanhan ajan venäjänvinttikoiralla” (psovaja borzaja). Sillä oli pitkänä roikkuva, kihartuva karva ja myös muilta osin se muistutti hyvin paljon nykyistä venäjänvinttikoiraa. Alkoi ajometsästyksen kulta-aika, joka kesti aina vuoteen 1861 asti. Ylimystön suurtiloilla oli kymmenien, jopa satojen koirien kenneleitä, joissa kasvatettiin venäjänvinttikoiria suden metsästykseseen, mutta myös ketun ja jäniksen ajoin.

1700-luvulla Venäjällä esiintyi pitkäkarvaisten venäjänvinttikoirien lisäksi erilaisia karkeakarvaisia vinttikoiria, kuten klokeja, skotlanninhirvikoiria ja irlanninsusikoira, mutta myös sileäkarvaisia – chart polskeja ja

greyhoundeja sekä muitakin sileäkarvaisia, nytemmin jo jäljettämiin kadonneita vinttikoirarotuja. Eri rotuja myös risteytettiin keskenään.

1700-luvun lopulta löytyvät ensimmäiset maininnat tiheäkarvaisista venäjänvinttikoirista (gustopsovaja borzaja), joilla oli hyvin tiheä, pitkä ja kiharainen turkki sekä pitkät hapsut hännässä. 1800-luvun alkupuoliskolla tuotiin Venäjälle kurdilaisia eli itäisiä vuoristovinttikoiria. Ne olivat leveälanteisia, toisinaan syntymästään töpöhäntäisiä tai hännättömiä koiria, jotka muistuttivat ulkomuodoltaan vuoristotyyppistä salukia. Niiden tärkeimpiä ominaisuuksia olivat erittäin vahvat ja kovat polkuanturat, erinomainen ketteryys, kyky pitkään ajoon ja suunnaton halu riistan perään. Niitä risteytettiin runsaasti venäjänvinttikoiraan. Myös salukityyppistä kriminvinttikoiraa risteytettiin venäjänvinttikoiraan. Näin syntyi lyhytkarvainen (tshistopsovaja) venäjänvinttikoiraa.

1800-luvun puolivälissä oli venäjänvinttikoirasta muodostunut kolme perustyyppiä, joista karvapeitteen laadun mukaan käytettiin seuraavia nimityksiä: tiheäkarvainen (gustopsovaja), pitkäkarvainen (psovaja) ja lyhytkarvainen (tshistopsovaja). Kahden ensin mainitun luonteenomaisin tunnusmerkki oli pitkä, hieno, hapsuinen karva kaikkialla muualla paitsi kuonossa, päässä, korvissa ja jaloissa. Lyhytkarvaisella oli pitkää hapsuista karvaa vain reisissä, kaulan sivuilla ja hännässä.

Vuonna 1861 Venäjällä lakkautettiin talonpoikien maaorjuus ja monet metsästyskennelien omistajat alkoivat palveluskunnan menetettyään pyrkiä eroon koiristaan. Lakkautettujen kenneleiden parhaat yksilöt luovutettiin kuitenkin sopuhintaan uusille venäjänvinttikoiraharrastajille. Venäjänvinttikoirien lukumäärä laski jyrkästi. Toisaalta tämän tiukan karsinnan ansiosta tämän päivän venäjänvinttikoiraa on säilyttänyt ulkomuotonsa ja metsästystaitonsa. Kenneltoiminta keskittyi harvalukuisten, urheilumetsästystä harrastavien tilanomistajien käsiin. Edellä mainitut venäjänvinttikoiratyyppit sekoituivat vähitellen toisiinsa ja rodun perusominaisuudet vakiintuivat. Venäjänvinttikoiraharrastajat kokoontuivat 1875 Moskovaan ensimmäiseen yhteiseen kokoukseen, jossa todettiin, että silloisella koirakannalla tuskin onnistuttaisiin säilyttämään erillisinä kaikkia kolmea rotutyyppiä. Vuonna 1888 laadittiin ensimmäinen rotumääritelmä venäjänvinttikoirasta. Tärkeimmät metsästyskennelit alkoivat kehittää omia tyyppejään; pershino, ozerov, boldarev, tshelishtshev, sumarokov, gejerov ja bibikov. Linjojen väliset muunnokset ovat erittäin tärkeitä, koska venäjänvinttikoirat, joita tuotiin Britanniaan, Eurooppaan ja Amerikkaan, olivat eri kenneleistä.

Venäjänvinttikoiran kasvatusta koki suuria vaikeuksia vuoden 1917 vallankumouksen jälkeen, kun metsästystilat lopullisesti hävitettiin. Pakolaiset ja maastamuuttajat veivät ulkomaille runsaasti venäjänvinttikoiria. Venäjälle jääneet venäjänvinttikoirat eivät ilmeisestikään olleet kaikkein parhaita valioyksilöitä. Kenneltoiminta keskittyi lopulta Moskovaan ja Pietariin (Leningrad). Toisen maailmansodan aikana venäjänvinttikoirien lukumäärä hupeni vähiin. Samaan aikaan perustettiin kuitenkin Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa lukuisia venäjänvinttikoirakennelaita. Toisen maailmansodan jälkeen käynnistyi Venäjälläkin venäjänvinttikoiran uusi tuleminen.

2.2 Rodun kehitys Suomessa

Tiedot ensimmäisistä Suomeen tuoduista venäjänvinttikoirista löytyvät 1890-luvulta. Suomen Kennelklubin varapuheenjohtaja Volmari Kanninen omisti Lastotshka-nimisen nartun (synt. 5.5.1892 Pietarissa, kasvattaja A. Stetshkevitch). Vuonna 1894 syntyi Suomessa ensimmäinen pentue, jonka kasvattajana oli Pitkärannan tehdas.

Vuosien kuluessa tuotiin Venäjältä useita koiria. Kanta alkoi kasvaa 1930-luvulla. Vuosina 1933 ja 1934 teetti everstiluutnantti A. Paasonen pentueet Uslad-uroksella ja Jorza-nartullaan. Saksasta tuotettu narttu Felizia vom Nordseestrand sai pari pentuetta Renaldo-kennelnimellä, kasvattajana E. Olander. Sodan aikana kanta pääsi kuitenkin kokonaan häviämään.

Vuonna 1946 tuottivat Daisy ja Yrjö Eskola Ruotsista urokset Ch Bonnens Fedja ja Bojar. Lisäksi he tuottivat Ruotsista nartun Kicki. Bojar ja Kicki olivat mustavalkoisia ja niillä oli yksi pentue av Moccambo -kennelnimellä. Pennuista nartut Gisela ja Mariza saavuttivat valionarvon. Kasvatustyö kuitenkin valitettavasti loppui tähän.

Uuden kasvatustyön voidaan katsoa alkaneen 1960-luvun alussa. Leena Harrivaara tuotti Vasaravuoren-kenneliinsä Saksasta nartun Caljuschka von Karaganda ja Sveitsistä sisarukset Ivanna ja laga de Norois. Suomen Metsästäjä- ja Kalastajaliitto tuotti Neuvostoliitosta uroksen Udalo ja nartut Raketa ja Metschta. Näiden koirien jälkeläiset olivat kantakoirina uusille kenneleille, joista mainittakoon of Golden-West, Korotai, Amu-Darjan sekä Bolshoi. Seuraavasta sukupolvesta aloittivat kasvatustyönsä Metsänreunan, Polongain ja of Oak-Backwood -kennelit. Vanhimpia Suomessa tällä hetkellä toimivia kenneleitä ovat of Golden-West (1967) ja Polongain (1972). 1980-luvulla aloittivat kasvatustyönsä lukuisat uudet kennelit. Suomen presidentti Urho Kekkonen sai 1970-luvun alkupuolella Neuvostoliitosta lahjaksi kaksi venäjänvinttikoiraa, Leon ja Ludmilan.

Venäjänvinttikoiraa on kehittänyt 1960-luvulta sekä määrällisesti että laadullisesti. Rodun rekisteröintimäärät

kasvoivat 1970-luvulla ennätysvuoden ollessa 1974, jolloin rekisteröitiin 153 koiraa. Nykyisin rekisteröidään vuosittain 60–100 pentua sekä muutamia tuontikoiria. Koiria on viime vuosina tuotu Venäjältä, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta, Tsekistä, Unkarista, Sveitsistä, Saksasta, Ranskasta, Hollannista, Englannista, Ruotsista, Norjasta sekä Yhdysvalloista.

3 Järjestöorganisaatio ja sen historia

Suomen Borzoiklubi – The Finnish Borzoi Club ry (SBK) on rotua harrastava yhdistys, joka on perustettu 25.6.1976. Sen kotipaikka on Helsinki ja toimialue koko maa. SBK:n jäsenmäärä on noin 300. Venäjänvinttikoirien rotujärjestönä toimii Suomen Vinttikoiraliitto ry.

SBK:n hallitus nimeää jalostustoimikunnan puheenjohtajan, joka kokoaa tarvittavan määrän jäseniä jalostustoimikuntaan. Jalostustoimikunnan toimikausi on kaksi vuotta. Suomen Vinttikoiraliitto ry:n jalostustoimikuntaan SBK nimeää vähintään kaksi jalostusneuvojaa, joiden toimikausi on yksi vuosi.

4 Nykytilanne

4.1 Populaation koko ja rakenne

Seuraavassa taulukossa kuvataan venäjänvinttikoirakannan rekisteröintien sekä tehollisen populaation ja sukusiitosasteen kehitystä. Taulukon tiedot on laskettu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmän, KoiraNetin, kaavalla, joten luvut ovat ylliarvioita.

Jalostuskoirien käyttömäärät

Kannan perinnöllisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi yksittäistä urosta ei tulisi käyttää jalostukseen liian monta kertaa. JTO-ohjeen mukaan rekisteröidyistä pennuista tulisi olla enintään 10 % saman uroksen siittämiä kahtena edellisenä vuotena syntyneistä pennuista ja sukupolven (4–5 vuotta) aikana korkeintaan 5 %. Rajoitus on jalostuskoiran elinikäinen, ei sukupolvikohtainen, mutta lasketaan sen sukupolven rekisteröintimääristä, jolloin koira on ollut jalostuskäytössä. Toisen polven jälkeläisiä koiralla saisi olla korkeintaan 4–6 % yhden sukupolven rekisteröintimääristä.

Suurin osa kaikkien aikojen jalostuksessa käytetyimmistä venäjänvinttikoirista on syntynyt 1970–1980 luvuilla. Toisen polven jälkeläisiä voi nartullakin olla paljon. Käytetyimmät jalostuskoirat ovat usein olleet vielä läheistä sukua keskenään. Tämän johdosta koirakannan geneettinen vaihtelu myös vähenee.

Vuosi	Rekisteröinnit (kpl)	Pentueita	Tuontejia	Kasvatijat	Isät	Emät	Tehollinen populaatio	Keskimääräinen sukusiitosaste (%)
1985	80	15	0	12	8	15	21	4,26
1986	92	15	7	11	11	15	25	2,46
1987	97	16	4	12	13	15	28	3,58
1988	125	24	4	15	19	23	42	5,72
1989	116	22	5	17	18	20	38	4,31
1990	105	18	4	12	13	18	30	8,45
1991	122	19	12	12	16	18	34	4,82
1992	112	19	5	15	15	19	34	2,28
1993	101	17	4	14	11	17	27	4,54
1994	131	23	6	18	17	23	39	4,11
1995	116	19	7	14	13	19	31	4,16
1996	111	18	7	16	13	18	30	4,46
1997	86	14	5	10	12	13	25	4,36
1998	88	14	5	12	13	14	27	6,59
1999	65	10	7	9	10	10	20	3,82
2000	63	9	6	8	9	9	18	4,44
2001	65	9	11	7	7	9	16	3,45
2002	80	12	8	11	10	12	22	3,05
2003	101	18	7	12	13	18	30	2,57
2004	71	10	14	9	9	10	19	3,60
2005	78	12	9	10	12	12	24	2,06
2006	89	13	9	13	12	13	25	1,00
2007	119	19	12	14	14	19	32	1,18

Koirakohtainen sukusiitosaste on laskettu siihen sukupolveen saakka, jossa tunnettujen vanhempien määrä putoaa 50 %:iin. Eli tunnettuja vanhempia pitää olla enemmän kuin puolet. Näin ollen osan koirista sukusiitosaste on laskettu 3–8 sukupolven perusteella koiran sukutaulun täydellisyydestä riippuen.

Tehollinen populaatio

Tehollinen populaatio määrittää jalostuspohjan laajuuden. Monimuotoisuuden kannalta on suotavaa, että mahdollisimman monia erilinjaisia, perusvaatimukset täyttäviä uroksia ja narttuja käytetään jalostukseen.

Sukusiitosasteella tarkoitetaan, että sama geeniversio on tullut pennuille sekä emältä että isältä, jolloin geenipari on homotsygoottinen eli identtinen. Geenipari voi sisältää kaksi viallista geeniä aiheuttaen vian tai sairauden. Sukusiitetyllä populaatiolla on vähemmän geenien vaihtelua turvanaan kuin sukusiittämättömällä. Tämä johtaa perinnöllisten sairauksien lisääntymiseen eli sukusiitosdepressioon.

Tehollisen populaation ollessa alle 50 populaatio on erittäin haavoittuvassa tilassa. Rodun tehollinen populaatiokoko (N_e) voidaan laskea keskimääräisen sukusiitosasteen muutoksen avulla siten, että $N_e = 1/(2\Delta F)$, jossa ΔF on sukusiitosasteen muutos/sukupolvi. Kaavan käyttö edellyttää, että tiedossa on mahdollisimman kattavasti pitkistä sukutauluista laskettu sukusiitosaste (F).

Tehollinen populaatio voidaan laskea myös $4 * N_m * N_f / (N_m + N_f)$, jossa N_m on jalostusurosten ja N_f jalostusnarttujen määrä (kaava olettaa koirille tasaiset jälkeläismäärät). KoiraNetissä julkaistut luvut on laskettu tällä kaavalla, mikä antaa liian suuren arvion todelliseen tilanteeseen nähden.

Seuraavan taulukon luvut on laskettu viime mainitun laskentakaavan mukaisesti.

Vuosi	Isät/emät-suhde	Isät/emät-suhde sukupolvittain	Tehollisen kannan koko	Tehollisen kannan koko sukupolvittain	Keskimääräinen sukusiitosaste
1992	0,79	56/78=0,71	34	130	2,29 %
1993	0,64		27		5,67%
1994	0,74		39		4,30%
1995	0,68		31		4,19%
1996	0,72	48/55=0,81	30	102	4,53%
1997	0,92		25		4,42%
1998	0,92		27		6,63%
1999	1,00		20		3,82%
2000	1,00	39/48=0,81	18	86	4,39%
2001	0,77		16		3,45%
2002	0,83		22		3,06%
2003	0,72		30		2,53%
2004	0,9	47/54=0,87	19	105	3,61%
2005	1,0		24		2,06%
2006	0,74		32		1,18%
2007	0,92		25		1,00%

Useimmilla roduilla sukupolven välinen aika on neljä-viisi vuotta, joten sukusiitosasteen kasvu saa olla korkeintaan 0,25 prosenttia per vuosi. Nopea sukusiitos eli lähisukulaisten paritus kasvattaa sukusiitosastetta nopeasti ja on haitallisempaa kyseessä olevalle pentueelle, mutta koko rodun kannalta haitallisempaa on hidas sukusiitos lisäten koko populaation sukulaistumista.

Jalostustoimikunta julkaisee kaikkien SBK:n jäsenkasvattajien teettämien pentueiden sukusiitosasteet, jotka lasketaan huomioiden kuusi sukupolvea, sekä virallisten terveystutkimusten tulokset SBK:n lehdessä ja internetsivuilla. Sukusiitosasteet on julkaistu vuodesta 2003. Sukusiitosasteen ei suositella olevan yli 6,25 %, vaan mieluummin sen alle.

Jalostuspohja

Jalostuspohja on edelleen kapea, mutta parannusta on tapahtunut verrattuna 80-lukuun ja 90-luvun alkuun, koska tietoa esim. matadorjalostuksen haitoista on enemmän saatavilla. Pentueet syntyvät useammille uroksille narttujen määrään verrattuna kuin aikaisemmin ja sukusiitosasteen huomioiminen jo jalostusyhdistelmää mietittäessä on tuttua yhä useammalle kasvattajalle.

Yksittäisten koirien liikakäyttö

Jalostuksen tavoiteohjelmamallin mukaisesti rekisteröidyistä pennuista tulisi olla enintään 10 % saman uroksen siittämiä kahtena edellisenä vuotena syntyneistä ja sukupolvessa (4-5 vuotta) 5 %. Koska venäjänvinttikoiran pentuja syntyy vuosittain noin 80 pentua, saisi yhdellä uroksella olla enintään 16

pentua kahdessa vuodessa tai sukupolvessa 20 pentua. Erityisesti aikaisempina vuosikymmeninä nämä suositusmäärät ovat ylittyneet selvästi, mutta viime vuosina tilanne on parantunut.

Seuraavassa on suhteutettu 10 eniten käytetyn jalostuskoiran jälkeläismääriä sukupolven pentumääriin. Sukupolven pentumäärä on laskettu neljän vuoden ajalla Suomessa syntyneistä pennuista.

Rekisteröintimäärät vuosina

1992–1995	438 Suomessa syntynyttä pentua
1994–1997	419 ”
1995–1998	377 ”
1996–1999	323 ”
1997–2000	279 ”
1998–2001	252 ”
1999–2002	241 ”
2000–2003	267 ”
2001–2004	277 ”
2002–2005	292 ”
2003–2006	300 ”
2004–2007	313 ”

1990-luvulla syntyneiden jalostuksessa eniten käytettyjen urosten jälkeläismäärä

Koiran nimi (sukupolvi)	synt.	pentueet	pennut	%-osuus 1.sukupolvi	lapsen-lapset	%-osuus 2.sukupolvi
Phaedra Kojiki (1992–1995)	1992	12	78	17,8 %	86	26,0 %
Polongain Zimbalist (1997–2000)	1995	6	35	12,5 %	39	14,0 %
Rajalinjan Phaedra Bolshoy (1999–2002)	1997	6	30	12,4 %	25	8,3 %
Dimitroff d.Y.av Fjascho (1997–2000)	1995	5	34	12,1 %	36	12,9 %
Eugenian Markofame (2001–2004)	1999	4	27	9,7 %	32	11,5 %
Timirinja's Birik Czarinjnin (1996–1999)	1993	6	33	9,7 %	71	29,4 %
Phaedra Rafiki (2000–2003)	1998	4	18	6,7 %	41	13,0 %
Darbaschan's Scotch Amber (2001–2004)	1999	3	19	5,8 %	16	5,7 %
Rainmaker Another Dream (1995–1998)	1993	3	20	5,3 %	40	14,4 %
Japejukan Kahelina Sinuun (1998–2001)	1996	3	13	5,1 %	25	9,5 %
Ardagan's Socrates (1994–1997)	1992	2	16	3,6 %	48	14,00 %

90-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärät

Koiran nimi (sukupolvi)	synt.	pentueet	pennut	%-osuus 1.sukupolvi	lapsen-lapset	%-osuus 2.sukupolvi
Charlotte'russe Esmeralda (1998–2001)	1996	3	16	5,30 %	20	7,20 %
Darbaschan's Lovly Godiva (1999–2002)	1997	2	15	5,20 %	29	10,40 %

Borscana Helter Skelter (2000–2003)	1998	2	11	4,10 %	20	7,20 %
Ardagan's Song (1997–1997)	1992	2	15	3,50 %	13	4,30 %
Polongain Rumjantseva (1992–1995)	1990	2	15	3,40 %	66	20,40 %
Greyhaven Shadow of Star (1994–1997)	1992	3	14	3,30 %	38	11,70 %
Marelden's Ivanova Desna (1995–1998)	1993	2	12	3,10 %	29	8,90 %
Phaedra Brasilia (1999–2002)	1997	1	7	2,90 %	46	16,60 %
Rajalinjan Eramiah- Emirah (1994–1997)	1992	2	10	2,30 %	55	17,00 %
Margiitan Ödina Önzalida (1992–1995)	1990	1	8	1,80 %	41	12,60 %
Rainmaker Bibabaluna (1996–1999)	1994	1	6	1,30 %	23	7,10 %
Yablonaja Visnoj (1993–1996)	1991	1	6	1,30 %	27	8,30 %

2000-luvulla syntyneiden jalostuksessa eniten käytettyjen urosten jälkeläismäärä

Koiran nimi (sukupuoli)	synt.	pentueet	pennut	%-osuus 1.sukupuoli	lapsen- lapset	%-osuus 2.sukupuoli
Zchatsaj's Efim (2002–2004)	2000	6	30	10,80 %	23	7,30 %
Basnjan Raven (2003–2006)	2001	3	29	9,60 %	15	4,70 %
Yegorov Sea Light (2004–2007)	2003	3	23	8,30 %	8	2,50 %
Amestistovaya Svora Yakhont (2004–2007)	2003	3	22	7,90 %	9	2,80 %
Lynx Spirit of the Tiger (2003–2006)	2001	2	20	6,60 %		
Gaston Balsaja Achota (2004–2007)	2003	4	18	6,40 %		
Sudar Skory (2003–2006)	2001	4	18	6,00 %		

Jalostuksen tavoiteohjelman liitteenä 3 on laajempi luettelo jalostukseen käytetyistä koirista.

Jalostuskoiran omien jälkeläisten lukumäärän lisäksi jalostusvalinnoissa tulee ottaa huomioon myös ao. koiran jälkeläisten osuus toisessa sukupolvessa. Pentuja ei synny samoille uroksille ja nartuille ensimmäisessä eikä myöskään toisessa polvessa yhtä paljon kuin vielä kymmenen ja kaksikymmentä vuotta sitten. Vientien määrä Pohjoismaiden ulkopuolelle sekä koirien tuonti ulkomailta ovat olleet kasvussa viime vuosien aikana. Kaikki jälkeläistilastoissa näkyvät koirat eivät tule vaikuttamaan oman maamme jalostuksessa ja toisaalta saamme uusia linjoja oman jalostuspohjan laajentamiseen.

Jalostuskoirien ikä

Jalostukseen käytettyjen koirat ovat olleet keskimäärin jalostuksellisesti oikean ikäisiä. Vuosina 1987–2005 narttujen keskimääräinen synnytyksikä on ollut 4 vuotta 7 kuukautta ja jalostusurosten ikä keskimäärin 4 vuotta 3 kuukautta.

Venäjänvinttikoiria on suurikokoinen, hitaasti kehittyvä koira, joten alle kaksivuotiaista narttua ei tulisi astuttaa. Toisaalta, korkea ikä on ensisynnyttäjällä nartun terveyden kannalta riski. Mikäli narttu on yli viisivuotias ensimmäistä pentuetta suunniteltaessa, tulisi eläinlääkärin tarkistaa koiran terveydentila ennen astutusta. Yli kahdeksanvuotiaista narttua ei suositella astutettavaksi.

Jalostukseen käytettävän uroksen suositellaan olevan vähintään 1,5-vuotias. Vasta tuolloin uros on riittävän kehittynyt, jotta sen rakennetta ja luonnetta voidaan arvioida suhteessa jalostuskoiralle asetettuihin muihin vaatimuksiin.

Rekisteröinnit muissa maissa

Venäjänvinttikoiria on viime vuosina tuotu Suomeen eniten Venäjältä, Ruotsista, USA:sta ja Saksasta. Jalostuskäytön kannalta merkittävää on, että osalla tuontikoirista on sukutaulussaan suomalaisia koiria. Alla olevassa taulukossa on esitetty venäjänvinttikoirien rekisteröintilukuja näistä maista – lukuun ottamatta Venäjää, josta rekisteröintimääriä ei ole ollut saatavilla.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Ruotsi	123	157	149	142	118	138	112	174
Saksa	117	132	104	102	119			
UK	156	202	107	138	139	138	154	117
USA	882	744	724	676	795	696		

4.2 Luonne ja käyttöominaisuudet

Rotumääritelmä (2) kuvaa venäjänvinttikoiran luonnetta seuraavasti: Venäjänvinttikoiria on tavallisesti rauhallinen ja tasapainoinen, mutta kiihottuu hetkessä riistaeläimen nähdessään. Sillä on terävä huomiokyky ja pystyy näkemään kauas. Reaktiot ovat kiihkeitä.

Vieraita kohtaan venäjänvinttikoiria on pidättyväinen tai välinpitämätön. Se ei kuitenkaan missään tapauksessa saa olla arka tai ihmisiä kohtaan aggressiivinen. Venäjänvinttikoiria on itsenäinen, mutta viihtyy myös laumassa. Se on yleensä peruskoulutettavissa, vaikkakaan sen miellyttämisenhalu ei ole kovin vahva.

Luonneongelmina esiintyy vähäisessä määrin arkuutta ja myös aggressiivisuutta toisia koiria kohtaan. Koiran omistajalla on suuri merkitys lauman johtajana koiran sosiaalistamisessa.

4.2.1 Luonnetestit

Suomen Kennelliiton luonnetestin tulkintaohjeen ja sääntöjen mukaan järjestettyä luonnetestiä voidaan käyttää koirien luonnekuvan ja koulutettavuuden arvioimiseen. Testissä arvioidaan koiran luonnetta kahdeksasta näkökulmasta arvosanan vaihdella välillä -3--+3:

Toimintakyky

- Toimintakyky kuvaa koiran kykyä tehdä ratkaisuja erilaisissa sille uusissa tilanteissa.

Terävyys

- Terävyys on koiran taipumus reagoida aggressiivisesti sitä uhkaavaa ihmistä kohtaan.

Puolustushalu

- Puolustushalu on koiran perinnöllinen halu puolustaa laumaansa.

Taistelutahto

- Taisteluhalu on koiran perinnöllinen halu käyttää ruumistaan leikkimieliseen taisteluun saavuttaakseen haluamansa päämäärän

Hermorakenne

- Koiran hermojen vahvuus on tärkeimpiä jokapäiväiseen elämään vaikuttavista tekijöistä. Sitä tarkkaillaan koko testin ajan. Koiran tulisi kohdata järkkymättä kaikki testiin kuuluvat oudot tilanteet.

Temperamentti

- Temperamentti on koiran kyky havainnoida ympäristöään ja toimia sen mukaisesti. Temperamentin ollessa liian korkealla häiritsevät kaikki tapahtumat sen ympärillä keskittymistä.

Kovuus

- Kovuudella tarkoitetaan koiran taipumusta muistaa sille epämiellyttäviä kokemuksia ja välttää niiden uudelleen kohtaamista. Kova koira ei anna huonojen kokemusten vaikuttaa käyttäytymiseensä.

Luoksepääsevyys

- Luoksepäästävyydellä mitataan koiran suhtautumista vieraisiin ihmisiin.

Laukauspelottomuus

- Koiran tulisi säilyttää toimintakykynsä laukauksista huolimatta.

Luonnetesteihin on vuosina 1994–2005 osallistunut 21 venäjänvinttikoiraa. Näistä yhden testaus keskeytettiin, eikä se saanut tulosta. Muiden testattujen tulokset ovat olleet seuraavat:

Toimintakyky

+ 2	suuri	1 kpl
+ 1	kohtuullinen	9 kpl
- 1	pieni	10 kpl

Terävyys

+ 1	pieni ilman jäljellä jäävää hyökkäyshalua	20 kpl
-----	---	--------

Puolustushalu

+ 3	kohtuullinen, hillitty	3 kpl
+ 1	pieni	5 kpl
- 1	haluton	12 kpl

Taistelutahto

+ 3	suuri	1 kpl
+ 2	kohtuullinen	5 kpl
- 1	pieni	8 kpl
- 2	riittämätön	6 kpl

Hermorakenne

+ 2	rauhallinen, varma	2 kpl
+ 1	suhteellisen rauhallinen	18 kpl

Temperamentti

+ 3	vilkas	1 kpl
+ 2	kohtuullisen vilkas	13 kpl
- 1	hieman välinpitämätön	6 kpl

Kovuus

+ 3	kohtuullisen kova	2 kpl
+ 1	hieman pehmeä	14 kpl
- 2	pehmeä	4 kpl

Luoksepäästävyys

+ 3	hyväntahtoinen, luoksepäästävä, avoin	9 kpl
+ 2	hyväntahtoinen, aavistuksen pidättyväinen	9 kpl
+ 1	hyväntahtoinen, hieman pidättyväinen	2 kpl

Testiin osallistuneiden koirien luonteiden voidaan sanoa täyttävän rotumääritelmän luonnekuvauksen (rauhallinen, tasapainoinen, helposti kiihottuva). Kyseinen luonnetesti ei kuitenkaan sovi kovin hyvin venäjänvinttikoirille, koska niiden metsästys perustuu viettiin ja itsenäiseen työskentelyyn. Tavoitteena onkin kehittää venäjänvinttikoirille oma luonnetestin tulkintaohje. Vaihtoehtona on soveltaa ja kehittää irlanninsusikoirille kehitettyä käyttäytymisprofiilitestausta myös venäjänvinttikoirille.

4.2.2 Käyttöominaisuudet ja niiden testaaminen

Venäjänvinttikoiran käyttötarkoitus rotumääritelmän mukaisesti on metsästävä vinttikoiria, rata- ja maastajuoksukoira. Nykyisin pääasiallinen käyttötarkoitus on liikunnallinen seurakoiria. Niiden kanssa harrastetaan sekä vinttikoirien rata- ja maastajuoksua että koiranäyttelyitä. Rodun alkuperämaassa Venäjällä ja joissain muissakin maissa sitä käytetään edelleen myös metsästykseen. Venäjällä rodun koirat voivat osallistua myös metsästyskokeeseen. Venäjänvinttikoiralla onkin vahva metsästysvietti. Venäjänvinttikoirat ovat tyypillisesti metsästäneet ajueina, joissa on 2–4 koiraa. Kullakin koiralla on ajossa oma roolinsa, mutta ajon aikana koirat vaihtavat roolia tarpeen mukaan.

Vinttikoirakokeista koira voi tulla kansainväliseksi käyttövalioksi (KANS KVA), sekä Suomen käyttövalioksi (KVA-R = ratajuoksu ja KVA-M = maastajuoksu). Muotovalion arvoon ei vaadita käyttökoetulosta, mutta venäjänvinttikoiria voi osallistua näyttelyiden käyttöluokkaan Suomen Kennelliiton sääntöjen mukaisesti.

Suomessa venäjänvinttikoiralla metsästäminen ei ole sallittua, joten varsinaista metsästyskoetta ei ole.

Maastajuoksukilpailuihin venäjänvinttikoirat osallistuvat aktiivisesti, mutta vähemmän ratajuoksukilpailuihin.

Vuosina 2001–2005 vinttikoirakokeisiin osallistuneiden koirien määrät:

Maastajuoksukilpailut

vuosi	osallistuneita koiria kpl	hyväksytysti juosseet kpl	hyväksytysti juosseet %
2001	55	43	78
2002	55	39	71
2003	51	43	84
2004	65	52	80
2005	66	49	74

Maastokilpailijoiden osallistujamäärät ovat laskeneet huippuvuosista, mutta pysyneet kuitenkin melko vakaana 50–70 venäjänvinttikoiran välillä.

Edellisellä 5-vuotisjaksolla maastovalioksi vahvistettiin 14 venäjänvinttikoiraa, tällä kuluneella 5-vuotisjaksolla 11 koiraa. Maastajuoksijoiden taso yleisesti ottaen on noussut ja valioarvoon vaadittavan viiden sertin kerääminen vaatii todella kovaa työtä ja paljon onnistumisia.

Ratajuoksukilpailut

vuosi	osallistuneita koiria kpl	hyväksytysti juosseet kpl	hyväksytysti juosseet %
2001	9	7	78
2002	9	8	89
2003	10	9	90
2004	11	10	91
2005	7	5	71

Seuraava taulukko kertoo ratajuoksuun osallistuneiden koirien määrät pidemmällä aikavälillä sekä kunakin vuonna juostujen käyttövalioaikojen määrän:

	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
koiria radoilla	28	32	?	26	24	11	16	20	14	11
kv-aikoja	4	11	16	14	3	0	1	8	17	29
	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
koiria radoilla	8	9	3	13	16	25	24	27	26	24
kv-aikoja	11	12	3	0	3	10	9	11	10	22
	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
koiria radoilla	23	25	23	18	17	7	8	7	11	7
kv-aikoja	8	17	13	12	4	0	0	0	1	1

Ratajuoksukokeella voidaan testata ainoastaan koiran nopeutta ja metsästysviettä. Jos koira juoksee innokkaasti viehettä saalistaen, on sillä vahva metsästysvietti. Sen sijaan ei voida vetää johtopäätöstä toisin päin. Koiralla voi olla vahva metsästysvietti ja se voi saalista elävää riistaa olematta kiinnostunut vieheestä varsinkaan radalla, jossa viehe ei tee yllättäviä liikkeitä.

Vinttikoirakokeeseen osallistuneiden venäjävinttikoirien määrä rekisteröintivuoden mukaan:

Vuosi	Rekisteröity	Kilpaillut	%-osuus
1990	105	23	21 %
1991	122	44	36 %
1992	112	34	30 %
1993	101	35	35 %
1994	131	30	23 %
1995	116	32	28 %
1996	111	31	28 %
1997	86	33	38 %
1998	88	36	41 %
1999	65	9	14 %
2000	63	18	29 %
2001	65	11	17 %
2002	80	25	31 %
2003	101	21	21 %
Yhteensä	1 346	382	28 %

Keskiarvo 1993–2003 rekisteröityjen venäjävinttikoirien osallistumisesta vinttikoirakokeeseen on 28 %. Koirat voivat osallistua rata- ja maastajuoksuksuksiin 1,5-vuotiaasta 8 vuoden ikään asti.

Venäjävinttikoirien käyttöominaisuudet tulee säilyttää. SBK pyrkii kannustamaan vinttikoirakokeisiin osallistumista. Tavoitteena on, että mahdollisimman moni rekisteröidyistä koirista osallistuisi vinttikoirakokeisiin.

Vuodesta 2004 alkaen on SBK:n maastomestaruuskilpailuissa arvosteltu alkuerälähdöt myös epävirallisesti ajuekilpailuina. Ajuekilpailu vastaa parhaiten aitoa metsästystilannetta varsinkin venäjävinttikoiralla. Siitä tulee virallinen koemuoto Kennelliiton vahvistettua uudet koesäännöt.

4.3 Terveys

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet

Venäjävinttikoiria ei kuulu PEVISA-ohjelmaan.

4.3.2 Muut Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet

Venäjävinttikoirille tehtyjen lonkkatutkimusten tulokset vuosilta 1996–2007 ovat Suomen Kennelliiton KoiraNet-jalostustietojärjestelmän mukaan seuraavat:

Vuosi	Koiria	AA	AB	BB	BC
1996	9	6	1	1	1
1997	8	6	-	2	-
1998	5	1	4	-	-
1999	-	-	-	-	-
2000	3	2	-	1	-
2001	-	-	-	-	-
2002	2	2	-	-	-
2003	-	-	-	-	-
2004	1	1	-	-	-
2005	1	1	-	-	-
2006	2	1	1	-	-
2007	9	3	3	2	1

Silmätutkimustulokset 1996–2007:

Venäjänvinttikoiralle on tehty hyvin vähän silmätutkimuksia, joten esim PRA:n esiintymisestä ei voida sanoa mitään. Pienisilmäisyyttä on havaittu muutama vuosi sitten, mutta tiedot eivät ole SKL:n virallisissa tuloksissa.

Silmätutkimuksissa ei ole todettu HC, PRA, RD, PPM

HC = perinnöllinen kaihi

PRA = etenevä verkkokalvon surkastuma

RD = verkkokalvon vajaakehitys

PPM = synnynnäinen iiriksen kehityshäiriö

Keratoconjunctivitis sicca eli kuivasilmäisyys

Vuosi	Tutkittujen koirien määrä
1996	11
1997	8
1998	1
1999	12
2000	1
2001	-
2002	2
2003	-
2004	2 (kuivasilmäisyys 1)
2005	2
2006	4
2007	6

Tilastojen mukaan venäjänvinttikoirilla ei juurikaan esiinny virallisesti tilastoituja lonkka- tai silmänsairauksia.

Suomen Borzoiklubi on kartoittanut kahdesti (vuosina 1996 ja 2006) rodun vikoja ja sairauksia kasvattajille ja omistajille tehdyillä terveystutkimuskyselyillä. Seuraavassa esitetään yhteenveto molempien selvitysten tuloksista

SBK:n jalostustoimikunnan kartoitus vuonna 1996

Venäjänvinttikoiran terveydelliset ongelmat; kartoituskyselyn tulosten yhteenveto (4.)

Selvitykseen sisältyi 201 koiran tiedot, joista 57 % oli narttuja ja 43 % uroksia

Kaularangan nikamamuutos tai välilevyn kalkkeutuma 7 koiralla. Yleensä kaularankaan ja niskaan sijoittuvia ongelmia oli 14 koiralla. Takapään heikkenemistä 16 koiralla.

Äkillisiä sydänkuolemia kuusi koirien iän ollessa 2–6 vuotta. Yksi koira oli lopetettu vaikean sydämen laajentuman takia. Vastauksista neljännes oli kuolleista koirista. Vanhempien, yli 10 vuotiaiden koirien yleisimmät kuolinsyyt tai syyt lopettamiseen olivat takapään pettäminen, erilaiset kasvaimet, märkäkohtu ja sydämen vajaatoiminta. Nuorempien kuolinsyitä olivat äkillinen sydänkuolema, vatsalaukun laajentumakiertymä, luonneongelmat, takapään pettäminen tai rankaperäiset ongelmat. Vatsalaukun kiertymää ja laajentumaa oli kuudella koiralla, joista neljä oli jouduttu lopettamaan.

Epilepsiaa oli viidellä koiralla, kilpirauhasen vajaatoimintaa kolmella.

SBK:n jalostustoimikunnan kartoitus vuonna 2006:

Venäjänvinttikoiran terveysongelmien merkitys jalostuksessa (5.)

Materiaali ja metodit:

Vastaukset saatiin 113 koirasta, joista sitten poistettiin vuonna 2000 ja sen jälkeen syntyneet, joten 111 koiran vastaukset analysoitiin. Narttuja oli 53 ja uroksia 58. Tutkimuskaavake lähetettiin kasvattajille, joilla oli ollut pentue vuosina 1995–1996. Myöhemmin saatiin vastauksia omistajilta sekä vanhemmista että nuoremmista koirista. Tutkimuskaavake on liitteenä.

Tulokset:
Koiria 111

I premolaari puuttuu molemmilta tai vain toiselta puolelta	5
I-II premolaari puuttuu	3
Alakulmahampaat ikeniin tai suulakeen	3
Kapea alaleuka	3
Kives ei ole laskeutunut	2
C-lonkka	1
Häntämutki	3
Selkänikamien yhteenkasvettumia tai välilevyjen kalkkeutumia	3
Ruokatorvenlaajentuma	2

Kartoituksessa esiintyneet sairaudet:

- Sydänlihaksen ohentuminen ja kammioita laajentava eli dilatoiva kardiomyopatia 5 (eläinlääkäri todennut).
- Yksi koira kuollut nuorena äkisti, ei avattu
- Luusyöpä eli osteosarkooma 5. Kaikki oli jouduttu lopettamaan.
- Mahalaukun laajentuma-kiertymä 3. Koirista kaksi oli hoidettu operatiivisesti ja ne olivat pelastuneet. Yksi oli kuollut.
- Imusolmukeisyöpä 3, kaikki oli jouduttu lopettamaan
- Hemangiosarkooma eli verisuoniperäinen kasvain 1 kuollut (koiralle on tehty obduktio äkkikuoleman takia)
- Nesteen kertyminen keuhkopussiin 1, jouduttu lopettamaan
- Kilpirauhasen vajaatoiminta 9
- Epilepsia 3
- Anaalirauhastulehdus 12
- Kohtutulehdus 5

4.3.3 Vakavien sairauksien merkitys

Tutkimustulosten perusteella venäjänvinttikoirilla esiintyy eräitä vakavia sairauksia, joiden tiedetään tai epäillään olevan periytyviä tai ainakin taipumus niihin periytyy. Näitä ovat esim. sydänsairaudet kuten sydäntä laajentava lihassairaus eli dilatoiva kardiomyopatia, mahalaukun laajeneminen ja kiertymä (GDV), luusyöpä eli osteosarkooma sekä autoimmuunisairauksista kilpirauhasen vajaatoiminta, joka hoitamattomana aiheuttaa monenlaisia oireita eri elinten taholla.

Dilatoiva kardiomyopatia eli sydänlihassairaus on tunnettu venäjänvinttikoirilla. Se on mahdollisesti polygeenisesti periytyvä, joskaan periytymismekanismia ei vielä tunneta. Äkillisesti kuolleista, avatuista koirista on löytynyt kardiomyopatian lisäksi myös esim. aortan repeämiä sekä hemangiosarkooma. (6.) Osasta tutkittuja tapauksia ei löytynyt patologisanatomisia muutoksia ja loppupäätelmäksi on jäänyt äkillinen sydänperäinen kuolema. Näiden yleisyyttä on nyt ryhdytty kartoittamaan.

Pahanlaatuiset luuston ja ruston kasvaimet:

Tavallisin on osteosarkooma eli luusyöpä, jota materiaalissa oli viidellä koiralla. Sitä esiintyy pääasiassa suurikokoisilla koirilla (> 20kg). Greyhoundeilta on alustavasti löydetty geenivirhe, joka aiheuttaa osteosarkoomaa. (7., 8.) Geenitekniologian edetessä diagnosointimahdollisuudet paranevat myös venäjänvinttikoirilla.

Mahalaukun laajentuma ja kiertymä eli GDV (gastric dilatatio et volvulus) on yleinen roduilla, joilla on syvä rintakehä. Kyseessä on monitekijäinen sairaus, johon vaikuttavat esim. stressi ja ruokinta. Sen geneettinen tausta on epäselvä, mutta perinnöllinen taipumus siihen on olemassa syvärintakehäisillä koirilla, samoin kuin hermostuneilla, helposti stressaantuvilla koirilla. (9.) Venäjänvinttikoirilla GDV:n arvioidaan liittyvän rintakehän muotoon ja ympäristötekijöihin (ruokinta, liikunta), koska hermostuneisuutta ja stressiherkkyyttä ei rodussa ole juurikaan havaittu.

Kilpirauhasen vajaatoiminta eli hypotyreoosi on autoimmuunisairaus (10.) eli elimistö itse tuhoaa hormonia tuottavan kilpirauhasen. Amerikkalaisten tutkimuksissa 7,7 % tutkituista koirista oli hypotyreoosi. Tässä SBK:n keräämässä aineistossa 9 koiraa 111:sta (8,1 %) sairasti sitä. Näillä koirilla epäily oli herännyt kliinisten oireiden perusteella. Myöskään autoimmuunisairauksien periytymismekanismia ei vielä tunneta, mutta niiden epäillään olevan periytyviä. Jalostukseen käytettäviltä koirilta suositellaan tutkittavan kilpirauhasen toimintaan liittyvät arvot sisältäen myös vasta-aineet, vaikka kliinisiä oireita ei olisikaan.

Anaalirauhastulehdus raportoitiin SBK:n kyselyssä 12 koiralla. Kyseessä on monitekijäinen sairaus, jossa perinnöllistä taustaa ei tiedetä. (11.)

Käytettävissä olevien tutkimustulosten perusteella ei voida vetää johtopäätöstä em. sairauksien yleisyydestä rodussa. Terveyskyselyjä onkin tarkoitus jatkaa.

Harvan sairauden periytyminen tapahtuu yhden geenin avulla, ei myöskään pelkästään nartun tai uroksen antaman perimän kautta. Useat sairaudet ja viat ovat polygeenisia eli usean geenivirheen aiheuttamia, jolloin osassa vaikuttavana tekijänä on ympäristö. Kyseessä on tällöin ns. monitekijäinen periytyminen. Tulevaisuudessa DNA-tutkimuksilla voitaneen löytää kantajat, kuten muutaman koirarodun kohdalla tänä päivänä on mahdollista. Tämän vuoksi kerätään verinäytteitä DNA-tutkimuksia varten geenivirheiden löytämiseksi. DNA-testien saaminen vie vielä vuosia aikaa eikä kaikille sairauksille ehkä saada koskaan testiä kehitettyä.

4.3.4 Yhteenveto rodulla muissa maissa tai kirjallisuudessa kuvatuista sairauksista

Ruotsissa Borzoi-Ringen on tehnyt yhteenvettoa venäjänvinttikoirien terveystilanteesta Agria-vakuutusyhtiön tilastojen pohjalta vuosina 1995–2000 vakuutetuista venäjänvinttikoirasta. (12.) Näissä tilastoissa on venäjänvinttikoirien sairaus- ja kuolinsyytilastoja käsitelty myös muihin yhtiön vakuuttamiin rotuihin verrattuna.

Venäjänvinttikoirien terveysongelmia tämän yhteenvedon mukaan ovat:

- erilaiset sydänongelmat; eläinlääkärikulukorvauksia maksettu 8:lle koiralle (1,4 % vakuutetuista venäjänvinttikoirista), kuolinsyynä 11 venäjänvinttikoiralla (13,1%:lla vakuutetuista korvauksen saaneista koirista)
- selkä- ja niskaongelmat; ell-kulukorvauksia 17:lle (3,1 %) ja kuolinsyynä 7:lle (8,3 %).
- mahalaukun kiertymä; todennäköisyys sairastua 8,8-kertainen muihin rotuihin verrattuna. Ell-kulukorvauksia maksettu 7:lle (1,3 %) ja kuolinsyynä 4:lle (4,8 %)
- nielurisatulehduksen vuoksi korvauksia maksettu 33:lle koiralle (6,0 %) ja sairastuvuus 2,5-kertainen muihin rotuihin verrattuna
- kilpirauhasen vajaatoimintaan on sairastunut käsiteltävällä ajanjaksolla 11 venäjänvinttikoiraa (2,0%) ja venäjänvinttikoirien riski sairastua tähän sairauteen on 3,2-kertainen muihin rotuihin verrattuna
- erilaisia kasvaimia; ell-kulukorvauksia 32:lle (5,8 %) ja kuolinsyynä 11:lle (13,1 %)
- kohtutulehdukset; ell-korvauksia 21:lle nartulle (7,0%)
- eturauhastulehdus; ell-korvauksia 7:lle urokselle, riski sairastua 2,1-kertainen muihin rotuihin verrattuna
- maha-suolikanavan sairaudet (mahataudit ja tulehdukset); korvauksia 38:lle (6,9 %)
- anaalirauhastulehdukset, korvauksia 13:lle (2,4 %)
- kuolemantapauskorvauksia on lisäksi maksettu kyseisellä ajanjaksolla 19:lle äkillisesti kuolleelle venäjänvinttikoiralle, joiden kuolinsyy ei ole ollut tiedossa.

The Borzoi Club of America (BCOA) -yhdistyksellä (13.) on terveysasioille oma toimikuntansa, jonka tavoitteena on tiedottaa jäsenistöä venäjänvinttikoirien terveyteen liittyvissä asioissa. Kerhon internetsivuilla on julkaistu kasvattajille ohjeisto, jossa mm. painotetaan, että jalostukseen valittujen yksilöiden tulee olla terveitä, eikä niillä saa olla vakavia perinnöllisiä vikoja, visuaalisesti ja eläinlääkärin suorittamin tutkimuksin varmistettuna.

Amerikan Borzoiklubin tietojen mukaan amerikkalaisen venäjänvinttikoirakannan kymmenen yleisintä sairautta ovat:

1. pahanlaatuinen kasvain
2. epilepsia eli kaatumatauti
3. lonkan kehityshäiriö
4. kilpirauhasen vajaatoiminta
5. allergiat
6. mahalaukun laajentuma ja kiertymä
7. sydänsairaudet
8. autoimmuunisairaudet
9. PRA eli etenevä verkkokalvon surkastuma
10. kaihi

CERF:n (Canine Eye Registration Foundation) tietokannassa ei ole esitetty julkisia rotukohtaisia silmätutkimustuloksia.

OFA:n tietokannasta (14.) löytyy rotukohtainen listaus kilpirauhasetutkimuksista. Listausta on tehty roduista, joille on tehty vähintään 50 tutkimusta ajalla tammikuu 1974 – joulukuu 2005. Tässä listauksessa venäjänvinttikoiraa on sijalla 20: tutkimuksia oli tehty yhteensä 366, joista normaaleja oli 78,7 %, autoimmuunityreoidiitti todettiin 7,1 %:ssa tapauksista ja 0,5%:lla tulokseksi kirjattiin idiopaattinen hypotyreoosi. Selvittämättömien tapausten luku oli 13,7 %.

Synnynäiset sydänsairaudet kuvaillaan OFA:n (Orthopedic Foundation for Animals) sivuilla (14.) sydämen tai suurten verisuonien epämuodostumiksi. OFA pyrkii löytämään luotettavia monitorointimenetelmiä esim. kardiomyopatioille, mutta varoittaa, että heidän tietokantaansa ei saa käyttää yleisenä viitteenä ennen kuin luotettavat diagnosointimenetelmät ja rotukohtaiset normaaliparametrit on pystytty asettamaan. Sivuilta löytyy listaus roduista, joille on tehty vähintään 50 tutkimusta ajalla tammikuu 1974 – joulukuu 2005. Venäjänvinttikoiria on listalla sijalla 11: tutkimuksia oli tehty yhteensä 490, näistä normaaleja oli 95,5 %, selvittämättömiä 3,5 % ja sairastuneita 1,0 %.

BCOA:n sivuilta löytyy linkit OFA:n (Orthopedic Foundation for Animals) ja CERF:n (Canine Eye Registration Foundation) sekä CHIC:n (The Canine Health Information Center) tietokantoihin. CHIC:llä on rotukohtaisia tutkimusvaatimuksia sellaisista sairauksista, jotka katsotaan rodulla yleisesti esiintyviksi, jotka tyypillisesti ovat periytyviä ja joiden tutkimiseen on olemassa testejä. Venäjänvinttikoiran kohdalla tutkimusvaatimuksiksi on listattu silmätutkimukset, kilpirauhastutkimukset, synnynnäiset sydänsairaudet, lonkkanivel dysplasiatutkimukset (vapaaehtoinen) ja kynnärniveldysplasiatutkimukset (vapaaehtoinen).

Rotukohtaisista lonkkanivelkehityshäiriötuloksista (listattu rodut, joille tehty vähintään 100 tutkimusta ajalla tammikuu 1974 – joulukuu 2005) OFA:n sivuilta löytyy seuraavaa: venäjänvinttikoiria on listattu sijalle 139: tutkimuksia on tehty 776 kpl, näistä 30,5 % on erinomaisia ja 1,8% kehityshäiriöisiä.

tulos koirien kokonaismäärästä	syntymävuosi -> 1980	syntymävuosi 1990–1992	syntymävuosi 2000–2002	muutos 1980 - 2000–02
Erinomainen	25,5 %	37,0 %	32,5 %	27,5 %
Kehityshäiriö	1,7 %	1,2 %	0,0 %	
Kokonaismäärä	290	81	40	

Kynnärniveldysplasiasta OFA on tehnyt vastaavanlaisen listauksen kuin yllämainituistakin, mutta venäjänvinttikoiria ei ole yleisimpien rotujen listalla. Kynnärniveldysplasiatutkimuksia venäjänvinttikoirille on tehty 55 kpl ja näistä 100 % on ollut normaaleja. (14).

4.4 Ulkomuoto

Venäjänvinttikoirassa tulisi yhdistyä aristokraattisuus ja voima. Koiran tulisi olla yleisvaikutelmaltaan vain aavistuksen pitkänomainen. Uroksilla säkäkorkeus on sama tai hivenen suurempi kuin lantion korkein kohta. Nartuilla nämä korkeudet ovat yhtä suuret. Oikea koko, sopusuhtaisuus, kaunis karvapeite, värien rikkaus, ääriivojen ja liikunnan jalous tekevät venäjänvinttikoiran ulkomuodoltaan äärimmäisen jaloksi. Hyvä lihaskunto on tärkeä edellytys laukkaavalle koirarodulle. Koiran eri osien tulee sulautua toisiinsa kaarevalinjaiseksi silueteiksi. Vahvan ja kaarevan lanneosan tulee taipua ja joustaa laukan ääriasennoissa.

Venäjänvinttikoirien ulkomuoto vastaa tällä hetkellä rotumääritelmää varsin hyvin. Eräitä virheitä esiintyy kuitenkin jonkin verran.

Rotumääritelmän mukaan pään tulee olla pitkä, kapea ja kuiva. Tällä hetkellä rodussa esiintyy jonkin verran hammaspuutoksia ja ongelmana on myös alaleuan kapeus yläleukaan nähden.

Lapaluiden tulisi olla pitkät ja viistot. Lapaluun ja olkavarren välinen kulman tulisi olla hyvin selvä. Välikämmen tulisi olla hieman viistot maanpinnan tasoon nähden. Tällä hetkellä lapa-olkakulma on joillakin koirilla liian avoin ja ranne on liian jäykkä eli välikämmen on liian pysty.

Rotumääritelmän mukaan selän tulisi olla leveä, lihaksikas ja joustava. Notkoselkä ja uroksilla suora selkä ovat vakavia virheitä. Näitä virheitä esiintyy rodussa jonkin verran.

Perinnöllisistä vioista piilokiveksisyttä ja häntämutkia esiintyy satunnaisesti.

5 Yhteenveto aiemman tavoiteohjelman toteutumisesta

Venäjänvinttikoirien ensimmäinen jalostuksen tavoiteohjelma on hyväksytty SBK:n kevätkokouksessa 1995 ja SVKL:n syyskokouksessa 1995 ja vahvistettu SKL:n jalostustieteellisessä toimikunnassa. Uusi jalostuksen tavoiteohjelma korvaa aikaisemman kokonaisuudessaan.

Edellisessä tavoiteohjelmassa on tavoitteena ollut estää sairauksien yleistymistä rodussa. SBK on tehnyt vuoden 1995 jälkeen kaksi terveyskyselyä, joilla on pyritty kartoittamaan rodussa esiintyviä sairauksia. SBK on myös laskenut sukusiitoskertoimia suunnitelluille yhdistelmille ja julkaissut ne vuodesta 2003 alkaen. Näistä asioista on tiedotettu jäsenistöä. Sukusiitosaste on saatu laskemaan.

6 Jalostuksen tavoitteet ja strategiat

6.1 Visio

Venäjänvinttikoiria on rotumääritelmän mukaan metsästyskoira sekä rata- ja maastajuoksuksikoira. Maassamme se on nykyään seurakoira, jonka kanssa harrastetaan näyttelyitä sekä maasto- ja ratajuoksua. Se ei ole eriytynyt ns. käyttö- ja näyttelylinjoihin, vaan on edelleen yhtenäinen. Tavoitteena on säilyttää tämä tilanne.

Toivomme venäjänvinttikoiran myös säilyttävän rotumääritelmän mukaisen aristokraattisen ja ylvään, osin pidättyväisenkin luonteensa. Arkojen tai aggressiivisten yksilöiden jalostuskäyttö ei ole suositeltavaa.

Erittäintärkeää on rotumme terveydentilan vaaliminen, jotta periytyvät sairaudet eivät lisääntyisi. Kannustamme kasvattajia suosimaan yhdistelmiä, joissa jalostukseen käytettävät yksilöt ovat mahdollisimman vähän sukua toisilleen. Suomalaisessa venäjänvinttikoirakannassa on edelleen melko huomattava sukusiitosaste, joten myös ulkomailta tuotavia erilinjaisia koiria suositellaan käytettäväksi jalostukseen, jotta populaatiomme perimä laajenisi. Niin suomalaisten kuin ulkomaalaistenkin koirien terveydelliset taustat tulee selvittää mahdollisimman tarkkaan ennen niiden käyttöä jalostukseen.

Tehokas tiedottaminen ja terveyden seuranta sekä jalostustoimikunnan ja kasvattajien yhteistyö ovat avainasemissa terveen, pitkäikäisen sekä niin ulkomuodollisesti kuin käyttöominaisuuksiltaan rotumääritelmää vastaavan venäjänvinttikoiran jalostamisessa.

6.2 Rotujärjestön tavoitteet

6.2.1 Populaation kokonaistila ja rakenne

Kuudella sukupolvella laskettuna sukusiitosasteen tulee olla korkeintaan 6,25 % tai mieluummin sen alle. Tavoite on tällä hetkellä 3 %. Samanaikaisesti on huolehdittava siitokseen käytettävien koirien määrästä siten, että suhdeluku urosten määrä nartuista pysyy 65–70 % tasolla, jolloin geenihäviö pysyy kohtuudessa. Suositus on, että mahdollisimman monia erilinjaisia, perusvaatimukset täyttäviä uroksia ja narttuja käytetään jalostukseen.

Luonne:

Venäjänvinttikoiran tulee olla luonteeltaan ylvään rauhallinen ja pidättyväinen, varma ja peloton. Venäjänvinttikoiria on näöllään ajava koira. Metsästysvietti tulee pyrkiä säilyttämään. Arkoja tai aggressiivisia koiria ei missään tapauksessa tulisi käyttää jalostukseen. Kaikkien koirien tulee antaa kosketella itseään normaalin näyttelyarvostelun tunnustelun verran. Venäjänvinttikoiran tulee olla suvaitsevainen ihmisiä ja toisia koiria kohtaan; yhteiskuntakelpoinen koira.

Käyttöominaisuudet:

Käyttöominaisuuksien säilyttämiseen tulee jalostuksessa kiinnittää huomiota, koska tällöin tulee huomioon otettavaksi niin koiran luonne kuin metsästysominaisuudetkin sekä terveys- ja toiminnallinen rakenne. Koska käyttöominaisuuksia ei ole Suomessa mahdollisuutta testata aidolla metsästyskokeella, voidaan niitä testata rata- ja maastajuoksuksukokein.

Terveys:

Tavoitteena on, että viat ja sairaudet eivät yleistyisi rodussa. Vikojen ja sairauksien periytyvyys tulee huomioida jo jalostusyhdistelmää suunniteltaessa. SBK kartoittaa sairauksien esiintymistä ja kannustaa kasvattajia teettämään terveystutkimukset jalostuskoirilla. Tavoitteena on saada lisää tutkimustietoa rodussa esiintyvistä sairauksista. Ensisijaisesti vastustetaan niitä vakavia sairauksia ja vikoja, joita epäillään perinnöllisiksi; sydänsairaudet kuten sydäntä laajentava lihassairaus eli dilatoiva kardiomyopatia, mahalaukun laajeneminen ja kiertymä GDV, luusyöpä eli osteosarkooma sekä autoimmuunisairauksista kilpirauhasen vajaatoiminta sekä vioista piilokiveksisyys ja koukkuhäntä. DNA-pankki on tekeillä. Sen avulla toivotaan löydettävän sairauksien takana olevat geenivirheet.

6.2.2 Terveystä ja lisääntymistä koskevat ohjeet

Terveys

Koiria, joilla on vakavia perinnöllisiksi epäiltyjä sairauksia (ks. edellä), ei tule käyttää jalostukseen.

Piilokiveksisyyden vastustaminen

SKL-FKK:n määräyksen mukaisesti piilokiveksisen uroksen jälkeläisiä ei rekisteröidä, eikä sitä saa käyttää jalostukseen. Se ei saa osallistua näyttelyihin.

Nartun penikointiväli

Narttua saa käyttää jalostukseen enintään kerran kymmenessä kuukaudessa, ellei Suomen Kennelliitto ole antanut siihen poikkeuslupaa. Lupaa tiheämpään penikoittamiseen voidaan anoa Suomen Kennelliiton kasvattajatoimikunnalta. Anomukseen tulee liittää kasvattajan laatima asiallinen perustelu, eläinlääkärin todistus nartun terveydentilasta sekä rotujärjestön (SVKL) lausunto. Kaikki asiakirjat lähetetään yhdellä kertaa. Anomuksen tulee olla käsitelty ennen nartun astutusta, jälkikäteen lupia ei myönnetä. Luvan anomiseen tulisi olla poikkeuksellinen peruste.

Venäjänvinttikoirilla ei käytännössä esiinny liian tiheää penikoittamista.

Jalostuspohja

Geneettisen vaihtelun säilyttämiseksi jalostuspohja on pyrittävä pitämään mahdollisimman laajana. Rekisteröidyistä pennuista tulisi olla enintään 10 % saman uroksen siittämiä kahtena edellisenä vuonna syntyneistä pennuista ja sukupolven (4–5 vuotta) aikana korkeintaan 5 %.

Venäjänvinttikoirien sukusiitosaste on suosituksia korkeampi. Jalostustoimikunta ei hyväksy lainkaan sisäsiittoisia yhdistelmiä (isä-tytär, äiti-poika, täyssisarus). Kuudella sukupolvella laskettuna sukusiitosasteen tulee olla korkeintaan 6,25 % tai mieluummin sen alle.

Ulkomuoto

Jalostuksen tavoitteena on rotumääritelmän mukainen venäjänvinttikoiria. Rotumääritelmä on hyväksytty FCI:ssä 2.4.2001 ja sen käänös on hyväksytty Suomen Kennelliitossa 27.6.2001. FCI on hyväksynyt uuden rotumääritelmän 22.11.2006, käänös on käsiteltävänä Kennelliitossa.

Jalostuksen tavoitteena on tuottaa kauniita, terveitä ja hyväluonteisia koiria. Käyttöomaisuuksia ei saa hävittää ulkomuodon kustannuksella, eikä päinvastoin. Rotumääritelmän mukaan kokonaisvaikutelma ja luonne ovat arvostelussa aina yksityiskohtia tärkeämpiä. Yleisvaikutelman luo koiran profiili, varma käytös sekä olemuksen jalous ja tasapainoisuus, joka edellyttää terveitä raaja-asentoja ja liikkeitä.

Ulkomuodon jalostuksessa tulee huomioida myös seuraavat yksityiskohtissa ilmenevät rotumääritelmän mukaiset puutteet ja virheet:

- hammaspuutokset ja purentavirheet, erityisesti ahdas alaleuka
- puutteelliset raajojen kulmaukset
- virheellinen selän kaari, jyrkkä tai luisu lantio, suora tai notko selkä
- häntämutka

6.3 Rotujärjestön strategia

Rotujärjestön keinoja jalostuksen ohjaamisessa jalostuksen tavoiteohjelmassa kuvattuun suuntaan ovat;

- Jalostusneuvonta
- Sairauksien seuranta
- Jalostustarkastukset
- Kasvattajien neuvonta ja koulutus, jalostuksen tavoiteohjelman noudattaminen
- Ulkomuototuomarien koulutus
- Yhteydenpito muihin maihin

SVKL suosittelee, että kaikki kasvattajat allekirjoittavat Kennelliiton kasvattajasitoumuksen.

Pennun kaupasta olisi tehtävä kirjallinen sopimus SKL:n kaavakkeella. Kasvattajan tulee antaa pennunostajalle kirjalliset ruokinta- ja hoito-ohjeet. Mikäli pennussa ilmenee perinnöllisiä sairauksia tai vikoja, niistä tulisi ilmoittaa jalostustoimikunnalle sekä pentueen isän omistajalle.

Jalostuskoiralle asetettavat suositukset:

- Rekisteröidyistä pennuista tulisi olla enintään 10 % saman uroksen siittämiä kahtena edellisenä vuonna syntyneistä pennuista ja sukupolven (4–5 vuotta) aikana korkeintaan 5 %.
- Ikäsuositukset jalostuksessa: Nartun on oltava vähintään 24 kuukauden ikäinen ennen ensimmäistä astutusta. Narttua saa käyttää jalostukseen korkeintaan kolme kertaa. Jos nartulle on tehty keisarleinleikkaus kaksi kertaa, sitä ei saa käyttää enää jalostukseen. Yli 8-vuotiaista narttua ei suositella käytettävään jalostukseen. Jalostukseen käytettävän uroksen suositellaan olevan vähintään 1,5 - vuotias.
- Jalostustoimikunta ei hyväksy sisäsiittoisia yhdistelmiä (isä-tytär, äiti-poika, täyssisarus).
- Tulossuositukset:
 - o Jalostukseen käytettävällä nartulla ja uroksella tulee olla vähintään kaksi laatuarvostelun ”erittäin hyvä” -palkintoa virallisesta näyttelystä kahdelta eri tuomarilta. Toinen on saavutettava, kun koira on vähintään 15 kuukauden ikäinen. Lisäksi olisi suositeltavaa olla hyväksyty vinttikoirien käyttökoetulos.
 - o Jos koiralla on sertin arvoinen juoksutulos, riittää näyttelystä laatuarvostelun ”hyvä” -palkinto.
 - o Hyväksyty jalostustarkastus korvaa edellä mainitut.

Jalostustoimikunta ei suosittele koirien jalostuskäyttöä, jos

- Molemmilla koirilla on purentavika tai niin kapea alaleuka, että alakulmahampaat osuvat kitalakeen.
- Molemmilla koirilla on kivesvikaisia lähisukulaisia (täysveljiä).
- Häntämukka
- Yhdistelmän sukusiitosaste ylittää 6,25 % (kuusi sukupolvea)
- Koiraa ei suositella käytettäväksi jalostuksessa, jos se on saanut kaksi kertaa laatupalkinnon 0 tai EVA luonteensa puolesta.

Yksittäisen koiran jälkeläismäärä ei saisi ylittää 5 % viimeisen neljän–viiden vuoden aikana rekisteröidyistä pennuista ilman erityisen painavaa syytä.

Jalostustoimikunta julkaisee sekä suunnitteilla olevien että toteutuneiden pentueiden sukusiitoskertoimet ja virallisten terveystutkimusten tulokset SBK:n internetsivuilla sekä klubin lehdessä.

Lyhyen aikavälin strategia:

- Matadoriurosten vastustaminen.
- Geneettisen vaihtelun säilyttämiseksi jalostus pohja on pyrittävä pitämään mahdollisimman laajana.
- Suositellaan jalostuskoirien sydämen ja kilpirauhasarvojen tutkimista, lonkka- ja kyynärnivelkuvausta, silmätarkastusta.
- Jos koiralla on toistuvaa ontumista, suositellaan tutkimuksia sen selvittämiseksi.
- Jos koiralla on selkikipuja, suositellaan kaula-selkärangan kuvauksia.
- Alle 7-vuotiaana äkillisesti kuollut koira tulisi avata ja kuolinsyy tutkia.
- Ensisijaisesti vastustetaan niitä vikoja ja sairauksia, joita epäillään perinnöllisiksi.

Pitkän aikavälin strategia:

- Ks. Lyhyen aikavälin strategiat
- Geenivirheiden kartoittaminen DNA-tutkimusten perusteella
- Jalostustarkastukset jälkeläiskatselmuksineen
- Lisääntymisongelmien kartoittaminen
- Luonnetestien ja venäjänvinttikoirille tarkoitetun luonnetestitulosten tulkintaohjeen tekeminen. Vaihtoehtona on soveltaa ja kehittää irlanninsusikoirille kehitettyä käyttäytymisprofiilitestausta myös venäjänvinttikoirille.
- Kouluttautuminen: Pyrkimyksenä on, että jalostustoimikunnan jäsen on suorittanut hyväksytysti

jalostusneuvojen peruskurssit tai kasvattanut vähintään neljä pentuetta, joista osa on menestynyt näyttelyissä ja vinttikoirakokeissa tai hän on venäjänvinttikoirien ulkomuototuomari.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet

Mahdollisuudet:

- Suomessa venäjänvinttikoirien taso sekä näyttely- että käyttöominaisuuksien osalta on varsin korkea ja tasainen
- Rotu on varsin terve ja hyvä luonteinen
- Jalostusmateriaalia on mahdollista käyttää nykyistä laajemmin
- Venäjänvinttikoiraharrastajat osallistuvat aktiivisesti sekä näyttelyihin että kokeisiin

Uhat:

- Pelkkään ulkonäköön tai käyttöominaisuuksiin pohjautuva jalostus eriyttää rodun käyttö- ja näyttelylinjoihin
- Ilman aktiivista harkintaa jalostusvalinnoissa sukusiitosaste nousee liian korkeaksi ja geenipohja kapenee
- Ilman suunnitelmallista seuranta perinnölliset sairaudet uhkaavat lisääntyä

Vahvuudet

- Geenipohja on laajentunut tuontikoirien ansiosta
- Venäjänvinttikoiria ei ole ns. muotirotu, joten kasvattajat ovat aidosti kiinnostuneita rodun jalostuksesta
- Luonne on parantunut viime vuosina
- SBK on tekemässä pentu- ja kasvattajaopasta, jonka kautta sekä kasvattajia että pennunottajia voidaan tukea ja ohjata jalostuksessa ja harrastuksessa

Heikkoudet

- Jalostusmateriaalia hukkaantuu, mikäli suositaan vain määrättyä tyyppiä tai yksittäisiä koiria jalostuksessa
- Luotettavan tilastotiedon kerääminen koirien sairauksista ja kuolinsyistä on työlästä

6.5 Varautuminen ongelmiin

Rakenteelliset ylilyönnit:

- Vaikutus: koiran elämänlaatu kärsii, kiputiloja
- Todennäköisyys: kohtalainen
- Ehkäisevät toimenpiteet: jalostustarkastukset ja tiedottaminen

Perinnöllisten sairauksien lisääntyminen:

- Vaikutus: vaikea löytää tervettä jalostusmateriaalia, jolloin geenipohja pienenee ja sairaudet leviävät
- Todennäköisyys: keskisuuri
- Ehkäisevät toimenpiteet: tiedottaminen, kasvattajien ja jalostustoimikunnan yhteistyön lisääminen, seuranta

Näyttely- ja käyttölinjojen eriytyminen:

- Vaikutus: vaikeus löytää jalostusmateriaalia, rotumääritelmästä eriytyminen
- Todennäköisyys: pieni
- Ehkäisevät toimenpiteet: tiedottaminen, kasvattajien ja jalostustoimikunnan yhteistyön lisääminen.

6.6 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi

SBK:n jalostustoimikunta seuraa jalostuksen tavoiteohjelman toteutumista ja kerää tietoja venäjänvinttikoirien sairauksista ja muista jalostukseen liittyvistä asioista sekä kannustaa kasvattajia teettämään terveystutkimuksia jalostukseen käytettäville koirille ja raportoimaan tuloksista jalostustoimikunnalle.

2008	Tehdään pentuopas, uusitaan jalostushyväksyntäkaavake, järjestetään jalostustarkastus, panostetaan kuolinsyytutkimuksiin ja DNA-testauksiin.
2009	Jatketaan jalostustarkastuksia ja terveystarkastuksia, laaditaan venäjänvinttikoirille oma luonnetestin tulkintaohje luonnetestausten pohjaksi. Julkaistaan yhteenveto selvityksistä.
2010	Jatketaan jalostustarkastuksia, terveystarkastuksia ja luonnetestauksia, laaditaan selvitys tiineyteen ja synnytykseen liittyvistä ongelmista. Julkaistaan yhteenveto selvityksistä.
2011	Jatketaan jalostustarkastuksia, terveystarkastuksia ja luonnetestauksia. Julkaistaan yhteenveto selvityksistä. Aloitetaan jalostuksen tavoiteohjelman uusiminen.
2012	Jatketaan jalostustarkastuksia, terveystarkastuksia ja luonnetestauksia. Julkaistaan yhteenveto selvityksistä. Vahvistetaan uusi jalostuksen tavoiteohjelma.

Terveystietokyselyä päivitetään aina tarpeen tullen.

7 Tavoiteohjelman toteutumisen seuranta

Jalostustoimikunta on ensisijaisesti vastuussa tavoiteohjelman noudattamisesta ja sen seurannasta, SBK:n hallitus valvoo viime kädessä tavoiteohjelman noudattamista ja SVKL rotujärjestönä seuraa tavoiteohjelman vuotuista toteutumista.

Jalostuksen tavoiteohjelma on kokonaisuudessaan luettavissa yhdistyksen nettisivuilta. Se päivitetään viiden vuoden välein.

8 Lähteet

1. Suomen Kennelliiton internetsivut, <http://www.kennelliitto.fi>
2. Venäjänvinttikoiran rotumääritelmä FCI 2.4.2001 – SKL-FKK 27.6.2001 ja FCI 22.11.2006
3. SBKn terveystarkastusten tulokset
4. Hanna Virtanen: Borzoin terveydelliset ongelmat; kartoituskyselyn tulokset ja tulosten pohdinta. julkaistu: SBKn lehti 4, 1996, sivut 38–41
5. Liisa Tuominen: Borzoin terveysongelmien merkitys jalostuksessa. SBK:n lehti 1/2006, sivut 103–105
6. Kerstin Lindblad-Toh: Mapping genes associated with Canine Hemangiosarcoma <http://www.akcchf.org/> (28.2.2006)
7. Kerstin Lindblad-Toh: Mapping genes associated with Osteosarcoma in large breeds <http://www.akcchf.org/research> (28.2.2006)
8. Jaime Modiano: Heritable and Sporadic Genetic Lesions in Canine Lymphoma and Osteosarcoma. AKC Canine Health Foundation Searchable Grant Database (28.2.2006)
9. Holly Nash: Bloat (Gastric Dilatation and Volvulus). <http://PetEducation.com> (2.3.2006)
10. Jean Dodds: Canine autoimmune thyroid disease: Common problem of purebred dogs <http://www.canine-epilepsy-guardian-angels.com/ThyroidDisease.htm> (3.3.2006)
11. Drs.Foster & Smith: Anal glands. <http://www.peteducation.com> (2.3.2006)
12. Borzoi-Ringenin yhteenveto Agria-vakuutusyhtiön tilastojen pohjalta
13. The Borzoi Club Of America, www.borzoiclubofamerica.org
14. Orthopedic foundation for animals: Statistics and Data: Borzoi: <http://offa.org/stats.html> (27.2.2006)

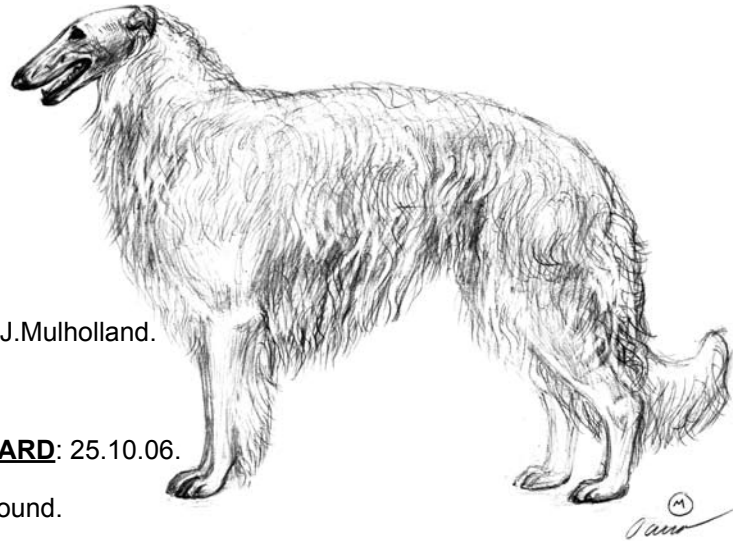
9 Liitteet

Liite 1	Venäjänvinttikoiran rotumääritelmä FCI 22.11.2006
Liite 2	SBKn jalostustoimikunta: Tutkimuskaavake 2001
Liite 3	Jalostuksessa 1960–1990 luvuilla eniten käytetyt urokset ja nartut
Liite 4	SBK: Ulkomuototuomarikoulutusmateriaali 2005

LIITE 1 FCI-Standard N° 193 / 22.11.2006 / GB

BORZOI – RUSSIAN HUNTING SIGHTHOUND
(Russkaya Psovaya Borzaya)

TRANSLATION: R.K.F., revised by U. Fischer, R. Triquet and J. Mulholland.

ORIGIN: Russia.

DATE OF PUBLICATION OF THE ORIGINAL VALID STANDARD: 25.10.06.

UTILIZATION: Hunting sighthound, racing and coursing hound.

CLASSIFICATION F.C.I.: Group 10 Sighthounds.
Section 1
Long-haired or fringed Sighthounds.
Without working trial.

BRIEF HISTORICAL SUMMARY: The Russkaya Psovaya Borzaya has been an integral part of the national culture and Russian history for 9 centuries. The French Chronicle of the XIth century shows that three Borzois accompanied the daughter of the Grand Duke of Kiev, Anna Iaroslavna when she arrived in France to become the wife of Henri I. Among the owners and breeders there were many famous people including Tsars and poets : Ivan the Terrible, Peter the Great, Nicolas II, Pushkin, Turgenev. The creation of the famous kennel «Pershinskaya okhota» by the illustrious breeders the Grand Duke Nicolai Nicolaevitch and Dimitri Valtsev had great importance. From the end of the XIXth century, the Borzoi is seen in the biggest breeding kennels of Europe and America.

GENERAL APPEARANCE: Dog of aristocratic appearance, of large size, of lean and at the same time robust constitution, of a very slightly elongated construction. Females are generally longer than males. Strong bone structure but not massive. The bones are rather flat. Muscles lean, well developed, especially on the thighs, but not showing in relief. Harmony of form and movement is of prime importance.

IMPORTANT PROPORTIONS:

- In males the height at the withers is equal or barely superior to that from the summit of the croup to the ground.
- In females these two heights are equal.
- The height at the withers must be slightly inferior to the length of the body.
- The depth of the chest is approximately equal to half the height at the withers.
- The length of the muzzle, from the stop to the tip of the nose, is equal or slightly superior to that of the skull, from the occiput to the stop.

BEHAVIOUR / TEMPERAMENT: In its everyday life the Borzoi has a quiet and balanced character. At the sight of game it gets suddenly excited. It has a piercing sight, capable of seeing very far. Its reaction is impetuous.

HEAD: Viewed from above as well as from the side, lean, long, narrow, aristocratic. Seen in profile, the lines of the skull and muzzle form a long, slightly convex line, the line of the sagittal crest being straight or slightly oblique towards the well marked occipital protuberance. The head is so elegant and lean that the principal veins show through the skin.

CRANIAL REGION:

Skull: Narrow; seen from above: elongated into an oval shape; seen in profile, almost flat.

Stop: Only very slightly marked.

FACIAL REGION:

Nose: Large, mobile, considerably prominent in relation to the lower jaw.

Top of muzzle: Long, filled out in all its length, **slightly** arched near the nose.

Muzzle: The length of the muzzle from the stop to the tip of the nose is equal or slightly superior to that of the skull, from the occiput to the stop.

Lips: Fine, clean, well fitting. The eye-rims, the lips and the nose are black whatever the colour of the coat.

Jaws / Teeth: **Strong underjaw.** Teeth white, strong; scissor bite or pincer bite.

Eyes: Large, very slightly prominent, expressive, dark hazel or dark brown, almond-shaped, but not slit-eyed, set obliquely.

Ears: Small, **thin**, mobile, set on above the eye level and backwards, **pointing** almost towards the nape of the neck **when not alert**. The tips of the ears **are** situated near each other or directed downwards along the neck and close to it. When the dog is alert, the ears are carried higher and on the sides or forward; sometimes one or both ears are erect like horse ears.

NECK: Long, clean, flattened laterally, muscled, slightly arched, **never carried high**.

BODY:

Withers: Not marked.

Back: Broad, muscled, elastic, forming with the loin and croup a curve which is more pronounced in the males. The highest point of this curve is situated **ahead of the middle of the loin or** in the region of the 1st or 2nd lumbar vertebra.

Loin: Long, prominent, muscled, moderately broad.

Croup: Long, broad, slightly sloping. The width of the croup measured between the two hip bones (iliac crests) must not be less than 8 cm.

Chest: Of oval cross-section, not narrow, yet not wider than the croup, deep, well developed in length, spacious, reaching down almost to elbow level. The region of the shoulder blades being flatter, the chest gets gradually wider towards the false ribs, which are short; seen in profile, it forms a change in slope. The ribs are long, slightly prominent. The forechest is slightly prominent in relation to the scapular-humeral articulation.

Belly: Well tucked up, the underline rises **abruptly** towards the abdomen.

TAIL: In shape of sickle or sabre, low set, thin, long. Passed between the hindlegs, it must reach up to the hip bone (iliac crest), furnished with abundant feathering. When the dog is standing **naturally**, the tail hangs downwards. In action, it is raised, but not above the level of the back.

LIMBS

FOREQUARTERS:

Forelegs clean, muscled, seen from the front perfectly straight and parallel. The height of the forelegs from the elbow to the ground is equal or a little superior to half the height at the withers.

Shoulders: Shoulder blades are long and oblique.

Upper arm: Moderately oblique; its length is barely superior to the length of the shoulder blade. Angle of the scapular-humeral articulation well pronounced.

Elbows: In parallel planes to the median plane of the body.

Forearm: Clean, long, of oval cross-section; seen from the front, narrow, seen in profile, broad.

Metacarpus (pastern): Slightly oblique in relation to the ground.

HINDQUARTERS: Seen from behind: straight, parallel, set slightly wider than the forequarters. When the dog is standing naturally, the vertical line dropping from the ischiatic tuberosity (point of buttocks) must pass in front of the centre of the hock joint and of the metatarsals.

Upper thigh: Well muscled, long, placed obliquely.

Lower thigh: Long, muscled, placed obliquely. The femoro-tibial and the tibio-tarsal articulations well developed, broad, clean; the angles must be well marked.

Metatarsus (rear pastern): Not long, placed almost vertically.

All the articulations are well angulated.

FEET: Lean, narrow, of elongated oval shape (called «harefeet»); toes arched, tight; nails long, strong, touching the ground.

GAIT / MOVEMENT: When not hunting, the typical gait of the Borzoi is the extended trot, effortless, very supple and lifting; when hunting the charging gallop is extremely fast, with leaps of great length.

SKIN: Supple, elastic.

COAT

HAIR: Silky, soft and supple, wavy or forming short curls, **but never small tight curls**. On the head, the ears and the limbs, the hair is satiny (silky but heavier), short, close lying. On the body, the hair is quite long, wavy; on the regions of the shoulder blades and the croup, the hair forms finer curls; on the ribs and thighs, the hair is shorter; the hair which forms the fringes, the «breeches» and the feathering of the tail is longer. **The coat on the neck is dense and abundant.**

COLOUR: All colour combinations, **but never** with blue, brown (chocolate) and any derivatives of these colours. All the colours may be solid or pied. The fringes, «breeches», featherings of the tail are considerably lighter than the ground colour. For the overlaid colours a black mask is typical.

ELIMINATING FAULTS:

Behaviour / Temperament:

- **Aggressive or overly shy.**

Teeth:

- Overshot or undershot mouth.
- Wry mouth.
- Lack of one incisor, one canine, one carnassial tooth (PM4-upper jaw – M1-lower jaw), lack of more than 4 teeth (any four teeth).
- Faulty position of one or both canines of the lower jaw which, when the mouth is shut, can damage the upper gums or the palate.

Eye:

- Wall eye.

Tail:

- Corkscrew tail, broken tail (fused vertebrae), docked, even partially.

Hindquarters:

- Presence of dewclaws.

Colour:

- Brown (chocolate), Blue.

Any dog clearly showing physical or behavioural abnormalities shall be disqualified.

N.B.: Male animals should have two apparently normal testicles fully descended into the scrotum.

LIITE 2

Hyvät borzoi-ihmiset

Tampere, vuonna 2001

Olen tekemässä borzoikannan kartoitusta, jonka aloitan vuosina 1995-1996 syntyneistä koirista. Utelen Teiltä koiran terveyttä ja käyttäytymistä. Borzoihan on monipuolinen harrastuskoira, joten kertokaa myös harrastukseen liittyvistä asioista. Toivon teidän suhtautuvan myötämielisesti tähän kyselyyn. Tiedot ovat luottamuksellisia. Jos teillä on vuosina 1995-1996 syntynyt koira, pyydän palauttamaan kaavakkeen osoitteella: Liisa Tuominen, Mäkikatu 74 A1, 33250 Tampere.

Kiittäen

Liisa Tuominen

KOIRAKYSELY

Koiran nimi
synt. rek. Kasvattaja
Omistaja

Miksi koira hankittiin:

Kysymykset:

Yleistä:

Onko koirasi terveydentila yleisesti ottaen

- erinomainen
- hyvä
- tyydyttävä
- heikko

Onko koirasi ollut eläinlääkärin hoidossa jonkin vian / sairauden vuoksi

- ei koskaan
- pari kertaa vuodessa
- usein

Viat

Onko koirallasi todettu (kyllä / ei)

- kivesvikaa
- häntämutkaa
- purentavikaa
- lonkkavikaa
- muu

Sairaudet

Onko koirallasi (kyllä / ei)

- silmänsairauksia
- korvatulehduksia
- ihosairauksia
- anaalirauhastulehduksia
- selkäsairauksia
- kohtutulehduksia

Sisätautisairauksia

- sydänsairauksia
- maksasairauksia
- munuaissairauksia
- virtsatiesairauksia
- kilpirauhassairauksia
- sokeritauti
- muita hormonaalisia sairauksia
- suurentunut eturauhanen

Pahanlaatuisia kasvaimia

Allergioita

Hermostolliset sairaudet

- epilepsia
- vapina
- muu

Lisääntyminen

- Onko koirasi penikoinut tai käytetty astutuksessa
- Astutus normaali / keinosiemennys
- Synnytys normaali / keisarinleikkaus
- Pentujen lukumäärä
- Onko ollut kuolleita pentuja
- Pentujen terveyden tila yleisesti

Tapaturmat

Onko koirallesi sattunut tapaturmia

Harrastustoiminta

Näyttelyt

- Kuinka usein vuodessa olet käynyt näyttelyssä
- Pitääkö koirasi näyttelyistä
- Onko koirasi Suomen ja / tai kansainvälinen muotovalio
- Pidätkö itse näyttelyistä?

Maastokilpailut

- Parhain maastokilpailutulos
- Onko koirasi maastokäyttövalio?

Ratakilpailut

- Parhain aika radalla
- Onko koirasi ratavalio?

**LIITE 3 JALOSTUKSESSA 1960 – 1990 LUVUILLA ENITEN KÄYTETYT
UROKSET JA NARTUT**

NIMI	REK.NRO	PENTUEET	PENTUJA	LAPSEN- LAPSIA
------	---------	----------	---------	-------------------

**60-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen urosten
jälkeläismäärä**

CARLOS OF GOLDEN-WEST	SF10644/67	4 pentuetta	12 pentua	63
EKHAGA NICOLAUS	S455765	7 pentuetta	9 pentua	72
GOLDEN-WEST DONSKOI	SF10665/69	5 pentuetta	27 pentua	134
GRAF V ST MAURITIUS	DW12176 (Sveitsi)	1 pentuetta	2 pentua	85
IGOROF IARNAC	SF05117/65 (tuonti)	2 pentuetta	8 pentua	73
VASARAVUOREN ARGO	SF08071/63	2 pentuetta	5 pentua	26
VASARAVUOREN ENRICO	SF09484/65	8 pentuetta	11 pentua	48

**70-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen urosten
jälkeläismäärä**

BOLSHOI BAMSE	SF23142/71	10 pentuetta	31 pentua	41
KAZNAN DUGIN	SF24022J/74	1 pentuetta	4 pentua	53
LEO	SF01000/70 (tuonti)	6 pentuetta	22 pentua	68
MARGIITAN TIRITOMBA	SF27448N/76	8 pentuetta	50 pentua	185
METSÄNREUNAN AMOR	SF04973/71	17 pentuetta	67 pentua	169
POLONGAIN COSIP	SF09154J/76	5 pentuetta	35 pentua	137
ROMANOW'S NIKOLAI	SF22255X/72 (tuonti)	12 pentuetta	64 pentua	154

**80-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen urosten
jälkeläismäärä**

KAZNAN MISEK	SF128029/81	8 pentuetta	44 pentua	55
MAJOROWS GARINJIN	S070981 (Ruotsi)	1 pentuetta	5 pentua	61
MARGIITAN BORIS	SF15543A/83	9 pentuetta	47 pentua	113
MARGIITAN POJAR	SF03732V/85	7 pentuetta	45 pentua	71
MARGIITAN QUATTROSTAGIONI	SF36518/89	1 pentuetta	8 pentua	36
MARGIITAN WILLIMIES	SF15657R/84	6 pentuetta	35 pentua	125
MARGIITAN ZAMBALAYA ZHACK	SF28176/87	3 pentuetta	20 pentua	58
OF OAK-BACKWOOD ANATOL	SF042713/81	3 pentuetta	12 pentua	59
OLAGUS USHKOW	SF21421V/83 (tuonti)	4 pentuetta	20 pentua	134
POLONGAIN FJOR	SF16892D/80	13 pentuetta	67 pentua	134
POLONGAIN HUBERT	SF03071R/84	5 pentuetta	36 pentua	36
POLONGAIN JURA	SF05094T/85	2 pentuetta	7 pentua	33

**90-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen urosten
jälkeläismäärä**

ARDAGAN'S SOCRATES	SF00733/92 (tuonti)	2 pentuetta	16 pentua	48
DARBASCHAN'S SCOTCH AMBER	FIN22685/99 (tuonti)	3 pentuetta	19 pentua	16
DIMITROFF D.Y AV FJASCHO	FIN17283/95 (tuonti)	5 pentuetta	34 pentua	36
FOXCROFT ENTWOOD AQUILA	AKCHM548490/07 (USA)	1 pentuetta	7 pentua	43
JAPEJUKAN KAHELINA SINUUN	FIN43307/96	3 pentuetta	13 pentua	25
PHAEDRA KOJIKI	SF25360/92 (tuonti)	12 pentuetta	78 pentua	86
PHAEDRA RAFIKI	AKCHM791465/02 (USA)	4 pentuetta	18 pentua	19
POLONGAIN ZIMBALIST	FIN33355/95	6 pentuetta	35 pentua	39
RAINMAKER ANOTHER DREAM	SF20246/93	3 pentuetta	20 pentua	40
RAJALINJAN PHAEDRA BOLSHOY	FIN32798/97	6 pentuetta	30 pentua	10
TIMIRINJA'S BIRIK CZARINJIN	SF41947/93 (tuonti)	6 pentuetta	33 pentua	71
ZCHATSAJ'S EFIM	FIN28128/00 (tuonti)	6 pentuetta	30 pentua	9

Eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärä

NIMI	REK.NRO	PENTUEET	PENTUJA	LAPSEN-LAPSIA
------	---------	----------	---------	---------------

60-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärä

AMU-DARJAN DOLJA	SF15756/69	5 pentuetta	28 pentua	97
IAGA DE NOROIS (tuonti)	SF10323/62	2 pentuetta	5 pentua	26
TONJA V BERGLAND (tuonti)	SH76833	2 pentuetta	3 pentua	104
VASARAVUOREN FELICITA	SF14260/65	4 pentuetta	13 pentua	93

70-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärä

BOLSHOI BALLE	SF23145/71	4 pentuetta	18 pentua	58
POLONGAIN CARENINA	SF09157M/76	3 pentuetta	18 pentua	83
POLONGAIN EFROSINA	SF163705/77	3 pentuetta	19 pentua	113
ROMANOW'S NATASCHA (tuonti)	SF222560/72	3 pentuetta	21 pentua	11
SAMANTHA	SF07954E/73	1 pentuetta	4 pentua	53

80-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärä

BOLSHAJAN AURORA	SF0480/89	2 pentuetta	17 pentua	31
BURJAN JULIA SMIRNOVA	SF16608/87	3 pentuetta	18 pentua	10
JULIANA	SF00543/89	2 pentuetta	9 pentua	35
KAZNAN ATJAKA	SF15813/89	2 pentuetta	18 pentua	4
KOROTAI KATINKA	SF06629J/84	3 pentuetta	24 pentua	6
MARGIITAN APRIL	SF156663/84	4 pentuetta	13 pentua	55
MARGIITAN NATALII	SF02220H/83	4 pentuetta	22 pentua	151
MARGIITAN QUIN QUICK STEP	SF36523/89	2 pentuetta	16 pentua	10
MARGIITAN SWETLANA	SF10227/86	4 pentuetta	18 pentua	45
MARGIITAN ZALOTYAJAZAFIRE	SF28182/87	4 pentuetta	24 pentua	6
POLONGAIN HEUREKA	SF03072S/84	3 pentuetta	24 pentua	23
TAIVALKUOHUN NATALIE	SF13546G/85	4 pentuetta	21 pentua	34
TUULEN UNELMIEN ANASTASIA	SF17235/88	2 pentuetta	16 pentua	23
UNIIKKI ADALMINA	SF29285/89	2 pentuetta	8 pentua	40
ZCHATSAJ'S ANGELOWA (tuonti)	SF03814/87	2 pentuetta	15 pentua	15

90-luvulla syntyneiden eniten käytettyjen narttujen jälkeläismäärä

ARDAGAN'S SONG (tuonti)	SF00092/92	2 pentuetta	15 pentua	14
BORSCANA HELTER SKELTER (t)	FIN31940/98	2 pentuetta	11 pentua	20
CHARLOTTE'RUSSE ESMERALDA	FIN42278/96	3 pentuetta	16 pentua	20
DARBASCHANA LOVLY GODIVA (t)	FIN43305/97	2 pentuetta	15 pentua	29
GREYHAVEN SHADOW OF A STAR (t)	SF25413/92	3 pentuetta	14 pentua	38
KHANZADE ROSEMARY FINN (t)	FIN38135/01	2 pentuetta	14 pentua	37
MARELDEN'S IVANOVA DESNA (t)	SF16665/93	2 pentuetta	12 pentua	29
MARGIITAN ÖDINA ÖNZALIDA	SF19608/90	1 pentuetta	8 pentua	41
PHAEDRA BRASILIA (tuonti)	FIN23080/97	1 pentuetta	7 pentua	46
POLONGAINA RUMJANTSEVA	SF263497/90	2 pentuetta	15 pentua	66
RAINMAKER BIBABALUNA	SF14334/94	1 pentuetta	6 pentua	23
RAJALINJAN ERAMIAH-EMIRAH	SF32414/92	2 pentuetta	10 pentua	55
YABLONAJA VISNOJ (tuonti)	S22920/91	1 pentuetta	6 pentua	27